

Fierce Feather

Kehopositiivisuus esiintymisasuissa

Erika Salonen
Opinnäytetyö

LAB Ammattikorkeakoulu
Muotoiluinstituutti

Muotoilija (AMK)
Puettava muotoilu

Kevät 2021

Tiivistelmä

Opinnäytetyössäni tutkin esiintyvien artistien kokemia ulkonäköpaineita, kehopositiivisuuden ollessa päänäkökulmani. Keskityn sirkukseen, burleskiin sekä tanssiin. Kirjallisten lähteiden lisäksi hankin tietoa tekemäni kyselyn sekä useiden haastatteluiden avulla. Työni tavoitteena on selvittää ovatko nykyiset esiintymisasut kehopositiivisia ja miten kehopositiivisuutta voitaisiin tukea esiintymisasujen avulla. Taustatutkimukseni pohjalta loin kehopositiivisuutta korostavan sesongittoman vaatemalliston: ”Fierce Feather” esiintyville artisteille.

Avainsanat

Kehopositiivisuus
Kehorauha
Esiintymisasu
Kauneusihanne
Ruumisnormi
Ulkonäköpaineet

Abstract

In my thesis study I examine the appearance pressures of performing artists. The main point of view for my study is body positivity. I focus on circus, burlesque and dance. To gather information, I conducted a poll and several interviews. In addition, I used multiple written sources. The main goals of my thesis are to investigate if modern performing costumes are body positive and how we could embrace body positivity in performance costumes. Based on my research I created a seasonless collection: “Fierce Feather” for performing artists.

Keywords

Body positivity
performance costume
beauty standard
body standard
appearance pressures

Sisällys

Tiivistelmä

Abstract

1. Johdanto	6
2. Kehopositiivisuus	8
2.1 Mitä on kehopositiivisuus entä kehorauha?	9
2.2 Median ja yhteiskunnan rooli	11
2.3 Kauneusihanteet ja ulkonäköpaineet	13
2.3.1 Ulkonäön kommentointi ja ulkonäköpaineet	15
2.3.2 Miesten ulkonäköpaineet	19
3. Kysely	20
3.1 Kysely koskien kehopositiivisuutta	21
3.2 Mieluisin VS. epämieluisin kehonosa	23
3.3 Millaisia vaatteita ihmiset sitten käyttävät?	24
4. Esiintymisasut	26
4.1 Esiintymisasujen merkitys	27
4.2 Millaisia esiintymisasut yleensä ovat?	30
4.3 Millainen on hyvä esiintymisasu?	34
4.3.1 Onko naisten ja miesten esiintymisasuissa eroja?	36
4.3.2 Haastateltujen esiintyjien lempiesiintymisasut	38
4.4 Miten korostaa kehopositiivisuutta esiintymisasuissa?	40
5. Prosessi	42
5.1 Kohderyhmä	43
5.2 Moodboard	44
5.3 Materiaalit ja erikoistekniikat	46
5.3.1 Applikointi	48
5.3.2 Strassit	50
5.3.3 Strutsin sulat	52
5.4 Luonnokset	54
5.5 Kaavoitus ja valmistus	55
6. Mallisto	57
6.1 Line up	58
6.2 Mallistokartta	60
6.3 Esityskuvat	62
6.4 Editorial kuvat	78

7. Lopuksi

Kiitokset

Lähteet

1. Johdanto

Nykymaailmasta on tullut hyvin ulkonäkökeskeinen. Mikäli haluat menestyä on sinun oltava kyllin lähellä yhteiskunnan asettamia ihannevar-
taloita. Ainainen ihanteiden tavoittelu aiheuttaa paineita jo ihan tavalliselle
ihmiselle mutta miten he, jotka esiintyvät työkseen? Hehän ovat alituisesti
monien silmien alla ja arvioitavissa. Opinnäytetyöni keskittyy juurikin
esiintyvien artistien kokemiin ulkonäköpaineisiin, kehopositiivisuuden
ollessa päänäkökulmanani. Halusin selvittää, että kokevatko esiintyjät itsensä
kaikista paineista huolimatta kehopositiivisiksi ja voisiko heidän positiivista
kokemusta omasta kehostaan tukea esiintymisasujen avulla. Koska esiinty-
misasujen kirjo sekä eri lajien vaatimukset ovat niin laajoja, päätin keskittyä
opinnäytetyössäni tanssiin, burleskiin sekä sirkukseen. Tietoa olen hankkinut
kirjallisten lähteiden lisäksi kyselyn sekä useiden haastattelujen avulla.

Tutkimuskysymykset

Näkyykö kehopositiivisuus esiintymisasuissa?

Miten kehopositiivisuutta voitaisiin tukea
esiintymisasujen avulla?

2. Kehopositiivisuus

2.1 Mitä on kehopositiivisuus entä kehorauha?

Kehopositiivisuus voi tarkoittaa jokaiselle hieman eri asioista, mutta yleisimmin sanan ajatellaan tarkoittavan itsensä hyväksymistä sellaisena kuin on. Kuitenkin somen kasvun myötä myös ”kehopositiivisuus” sanana on saanut monia eri merkityksiä, kun sitä on paisuteltu, vähätelty ja jopa käytetty sille täysin sopimattomissa konteksteissa.

On ihmisiä, joiden mielestä kehopositiivisuus ei kuulu laihoille, koska he eivät tarvitse sanan tuomaa turvaa. Laihat kun näkevät itsensä näköisiä kehoja päivittäin mainoksissa ja mediassa. Kehopositiivisuuden tulisi kuulua vain heille, jotka eivät mahdu yhteiskunnan luomaan kapeaan ulkonäkömuottiin. Tätä mieltä on mm. kolumnisti Laura Läspä, jonka mukaan laihat voivat puhua vaikka kehorauhasta kehopositiivisuuden sijaan. (Läspä 2020.)

Läspän artikkeli sekä haastatteluni Sirkusartisti Pipsa Ipalan sekä burleskiartisti Kaisla Kivistön aka. Miss Sassy Fiercen kanssa saivat myös minut pohtimaan kehorauhaa. Kehorauha on oikeastaan kehopositiivisuutta laajempi termi. Se sisällyttää itseensä enemmän asioita elämän eri osa-alueilta.

Kehorauha ja kehopositiivisuus tarkoittavat osittain samoja asioita, mutta eivät ole kuitenkaan toistensa synonyymit. Koen, että kehopositiivisuus on nimenomaan oman kehonsa hyväksymistä juuri sellaisena kuin on, kun taas kehorauha on muiden kehojen hyväksymistä. Ettei kommentoida toisen ulkomuotoa vaan annetaan kaikkien olla rauhassa juuri sellaisia kuin ovat. Esimerkiksi tapaillessa miesten pituuden kommentointi rikkoo miesten kehorauhaa. Ihan hirveää sanoa toiselle, että ”Sä olet niin lyhyt niin en mä tykkää susta” (Ilpala 2021).

Jokainen keho ansaitsee kehorauhan, olla ja elää ilman jatkuvaa kommentointia ja syynäämistä. (Kivistö 2021)

2.2 Median ja yhteiskunnan rooli

Näitä kahta termiä voisikin käyttää yhdessä, toisiaan tukevasti eikä siten, että eroteltaisiin, että vain laihat voivat puhua kehorauhasta kun taas kehopositiivisuus kuuluu lihaville. Vieläkin kehopositiivisuus mielletään usein vain ylipainoisten oikeudeksi, jopa läskiaktivismiksi. On totta, että ennen 2000 -lukua kun The Body Positive -liike oli vielä suhteellisen tuntematon se koski lähinnä vain ylipainoisia ihmisiä ja heidän hyväksymistään (Uusimaa 2020). Mutta oikein ymmärrettynä kehopositiivisuus sekä kehorauha kuuluvat kaikille koosta, iästä tai sukupuolesta riippumatta. Se on tasa- arvo – ja ihmisoikeuskysymys. (Syömishäiriöliitto – SYLI 2019.)

Pidän kyllä myös kehorauhan ajatuksesta, mutta miksi pitää jakaa ihmiset kahteen eri kategoriaan? Heihin, jotka saavat turvautua kehopositiivisuuteen ja sitten heihin, jotka puhuvatkin kehorauhan puolesta? Siksi opinnäytetyöni keskittyy enimmäkseen kehopositiivisuuteen ja näkökulmani siihen on, että se on kaikkien oikeus. Miten voitaisiin määritellä se, että kuka on tarpeeksi lihava voidakseen käyttää sanaa kehopositiivisuus? Kehopositiivisuuden aatteena on hyväksyä itsensä juuri sellaisena kuin on niin eikö se, että kehopositiivisuus kuuluisi vain ”tarpeeksi isoille” ihmisille jo sotisi aatetta itseään vastaan?

Yhteiskunta asettaa ja luo selkeitä mielikuvia siitä, millaisia ihmisten kuuluisi olla. Länsimaiselle ihmiselle ruumiillisesta muodosta on tullut jopa yksilön moraalisesta ja henkisen tilan symboli. Kiinteä ja treenattu kroppa viestittää lujaa tahtoa, impulssien hallintaa ja siten taitoa muovata itse oma elämänsä. Kun taas lihavuus on alkanut merkitä näiden taitojen puutetta, sillä lihavuus nähdään automaattisesti itseaiheuttettuna. Se on hävettävää ja siihen kuuluisi aina olla jokin syy. (Pajala 2007, 84.)

Voidaan jopa ajatella, että yhteiskunta on sairaalloisen kiinnostunut ihmisten ruumiinrajojen kontrolloimisesta ja eheyden ylläpitämisestä. Mediassa puhutaan siitä, miten lihavuus vaarantaa terveyden sekä talouden. Lihavuutta pidetään jo vakavana yhteiskunnallisena ongelmana lähes kansantautina, vaikka lihavuus itsessään ei ole sairaus. Ruumiinkoko on kuitenkin helpposti havaittavissa ja arvioitavissa, joten siitä on ollut helppoa luoda visuaalinen merkki sairaudelle. (Kyrölä 2007, 49-52.) Media ei kuitenkaan ole täysin väärässä, sillä Suomessa aikuisten lihavuus on yleistynyt selvästi ja WHO:n mukaan ylipainoisten ihmisten määrä on lähes kolminkertainen vuodesta 1975 maailmanlaajuisesti (THL 2019; WHO 2020).

On tieteellinen fakta, että ylipaino lisää riskiä sairastua lukuisiin sairauksiin kuten 2 tyypin diabetekseen sekä tuki- ja liikuntaelinsairauksiin. Erilaisten sairauksien riskiä kasvattaa erityisesti vyötärönseudulle kertynyt rasva. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos 2020.) Mutta monissa tutkimuksissa on myös selvinnyt, että yhteiskunnan luomat paineet tiettyyn muottiin kuulumisesta voivat olla myös vaarallisia ihmisten terveydelle. Epäonnistuva, elimistöä sekä psyykettä rasittava laihduttaminen yhdistettynä kokosyrjinnän tuottamaan stressiin voivat aiheuttaa jopa suurempia ongelmia terveydelle kuin lievä ylipaino itsessään. (Kyrölä & Harjunen 2007, 20.)

Tällaista koko- sekä kehosyrjintää tapahtuu yhä todella paljon ja monet meistä tekevät sitä varmasti tiedostamattaan. Sillä se on suurimmaksi osaksi juurtunut niin syvälle yhteiskuntamme rakenteisiin, että muutoksen tekeminen on vaikeaa ja hidasta. (Kivistö 2021.) Myös sirkusartisti Pipsa kertoi haastattelussani, että hänellä on ollut työuransa aikana ongelmia kehonsa kanssa, mikä on aiheuttanut painon vaihtelua. Silloin kun Pipsa oli laihimmillaan niin hänellä oli todella paha olla, mutta muiden silmissä hänellä olisi pitänyt olla kaikki hyvin koska olihan hän laiha. Painon noustessa muut ihmiset ajattelivat jonkin asian olevan vinossa, vaikka Pipsalla itsellään oli nyt paljon parempi olo omassa kehossaan.

Hannele Harjusen (2007,206.) tekemän tutkimuksen mukaan lihavuus koetaan myös eräänlaisena välitilana ja hoikkuus ”normaalitilana”. Näin kertovat myös he, jotka ovat olleet lihavia lapsesta saakka ja eläneet lihavassa ruumissa tai lihavaksi leimatussa ruumissa lähes koko elämänsä. Kuin lihavuus olisi vain hetkellinen poikkeama, vaikka lihavuus olisikin ollut heidän pysyvin ruumiillinen olotilansa. Mielestäni tämä kertoo hyvin sen kuinka vahva ja tavoiteltava normi hoikkuudesta on tullut yhteiskunnassamme ja olemalla lihava et täytä ”kunnollisen ruumiin” kriteereitä.

Vaikka opinnäytetyöni näkökulma kehopositivisuuteen onkin se, että se kuuluu kaikille eikä vain lihaville, niin koen tärkeäksi nostaa myös ajatuksia ylipainosta esiin. Sillä juurikin se yhteiskunnan luoma pelko lihomista ja lihavia kohtaan, voi johtaa siihen, että myös normaalipainoiset alkavat pelätä lihovansa ja saattavat siten vielä helpommin ajatella olevansa jollaan ”lihavia” vaikka näin ei todellakaan olisi. Pahimmillaan tällainen ajattelutapa voi johtaa jopa vakaviin syömishäiriöihin.

Tunsin itseni aina ”vääränlaiseksi” - - luulen, että olen aina tuntenut olevani ”lihava” - mikäli sillä sanalla tarkoitetaan liian nälkäistä, liian isoa, ylipäänsä liiallista. (Puuronen 2007, 233.)

Vaikka mun ei ole hyvä olla, mutta koska mä olen laiha niin kaiken pitäisi olla hyvin. Se on musta todella outoa ja todella masentavaa. (Ilpala 2021.)

2.3. Kauneushanteet ja ulkonäköpaineet

Kauneushanteet ovat muuttuneet paljon ja nopeallakin tahdilla vuosien saatossa. Ne eivät kuitenkaan ole samalaisia joka puolella maailmaa. Sillä kauneushanteet ovat vahvasti sidoksissa kuhunkin kulttuuriin, vaikka median takia ne ovatkin alkaneet puristua samaan muottiin. Minä keskityn opinnäytetyössäni länsimaisiin kauneushanteisiin.

Hoikkuus on haluttu ominaisuus. Se yhdistetään hyvään itsehillintään ja luonteen lujuuteen, koska hoikkuutta pitää yleensä ylläpitää aktiivisesti. Sen eteen joudutaan usein näkemään vaivaa ja siksi hoikka vartaloisia pidetään ihailtavina hahmoina. (Meskanen & Strengell. 2019, 90). Vaikka on myös niitä hoikkia ihmisiä, joiden ei tarvitse tehdä sen suuremmin mitään sen eteen, että he pysyvät laihoina. Heidän joukostaan löytyy myös ns. ”laihoja lihavia”. He näyttävät ulospäin hoikilta ja terveiltä, mutta todellisuudessa heidän rasvaprosenttinsa on liian suuri verrattuna lihasmassaan. Heillä on lähes yhtä suuri todennäköisyys sairastua diabetekseen kuin ylipainoisilla. (Dufton 2016.) Kaikesta huolimatta monet ihmiset ajattelevat, että hoikkuus tuo onnen.

Hoikkuus ei kuitenkaan aina ole ollut ihanne. Aikanaan runsaat muodot sekä leveät lanteet miellettiin hedelmällisyyden merkiksi. Rehevä ulkomuoto kertoi myös vauraudesta ja vielä tänäkin päivänä kehitysmaissa ihannoidaan runsaita muotoja.

Media uhkaa kuitenkin muuttaa ihanteet myös siellä. Tästä hyvänä esimerkkinä toimii Koillis-Englantilaisen Durhamin yliopiston tutkijoiden tekemä tutkimus, jossa he selvittivät median vaikutusta kauneushanteisiin. Tutkimusta varten he matkasivat Nicaraguan syrjäisimpiin kyliin, joissa televisio oli vasta tuore tuttavuus. Ruokaturva kylissä oli heikko, mikä sinänsä oli jo syy suosia rehevämpää kauneushannetta kuin länsimaisessa kulttuurissa. Tutkimus paljasti huomattavan eron television katsojien ja televisiottomien välillä. Televisiota säännöllisesti katsovien kauneushanne oli selkeästi hoikempi kuin heillä, jotka eivät olleet katsoneet televisiota. Tutkijat osoittivat myös yhdessä kylässä, että kauneushanne alkoi vähitellen muuttua laihemmaksi sen jälkeen, kun televisio saapui kyläläisten elämään. Tutkijoiden mukaan tämä on erityisen huolestuttava kehitys köyhissä kylissä, jossa ruokaturva on puutteellista. (Kaaro 2020.)

Länsimaissa hoikkuuden ihannointi on alkanut 1900 -luvun alussa kun keski- ja yläluokkalaiset naiset alkoivat tavoitella muotiteollisuuden luomaa ihannetta hoikasta poikamaisesta vartalosta. Sen jälkeen ihanne on vaihdellut muodokkaammista Marilyn Monroe tyylistä vartaloista heroin chic -ilmiöön, jolloin mallit näyttivät heroiniriippuvaisilta sairaalloisen laihoine olemuksineen ja tummine silmäalusineen.

Hoikkuuden ihannointi on siis alkanut vasta kun ihmisillä on ollut yltäkyläisesti ruokaa. Tällaisessa yltäkyläisyydessä, jossa tarjolla on kaikkea ja paljon, on ihailtavaa olla hoikka. Edustaahan se ulkoisesti itsekuria, kieltäytymistä sekä kontrollia. (Meskanen & Strengell. 2019, 90)

Nykyinen kauneusihanne ”vahva laiha”, treenattu vartalo on joidenkin mukaan edistystä terveellisempään suuntaan edellisistä vain laihuutta ihannoivista kauneusihanteista, mikä on ainakin osittain totta. Liikunnallinen ja terveellinen elämäntapa ovat hyväksi kaikille, mutta fitness -ihannoinnissakin on vaaransa. Se nimittäin asettaa jopa enemmän paineita ihmisten ulkomuodolle, kun pitäisi olla hoikka sekä treenattu. (Meskanen & Strengell. 2019, 90).

Median ollessa täynnä näitä täydellisiä ihannevirtaloita sorrumme helposti peilaamaan omaa kehoamme ulkoisten vertailujen sekä ideaalien kautta. Tällöin suhteemme omaan kehoamme muuttuu ulkokohtaiseksi ja helppo sortua jopa häpeämään omaa kehoaan. (Peltola 2020. 44.)

Kauneusihanteet voidaan äärimmilleen vietyinä nähdä jopa vallankäytönvälineenä sekä keinona alistaa. Varsinkin historiasa ne ovat olleet yhteiskunnan asettamia standardeja siitä miltä parempiosaisuus näyttää, ei niinkään kauneus. Nykyisin kauneusihanteita käytetään tehokkaina mainonnan keinoina, joilla saadaan ihmiset tavoittelemaan jopa mahdottomia mielikuvia ja siten ostamaan erilaisia tuotteita sekä palveluita. (Manninen 2017.)

Taistelu kehomme kanssa käydään joka ikinen päivä. Jokainen meistä, jopa huippumallit. Meille tyrkytetään epävarmuutta. Sillä aikaa poliitikot tekevät päätöksiä huomaamattamme, koska meillä on kiire miettiä sitä, ovatko hampaamme tarpeeksi valkoiset. (Kolttola 2016.)

2.3.1 Ulkonäön kommentointi ja ulkonäköpaineet

Ulkonäköä voidaan kommentoida oikeastaan kaikkialla: kadulla, sukujuhlissa, ystäväpiirissä, baarissa, tapahtumissa, somessa jne. Kyselyyni vastanneet ihmiset ovat saaneet sekä positiivisia, että negatiivisia kommentteja. Negatiivisia kommentteja oli kuitenkin selvästi enemmän, mutta johtuuko se oikeasti niiden määrästä vai niiden mieleenpainuvuudesta? Onko todella niin että ihmiset kommentoivat toisiaan enemmän negatiivisesti kuin positiivisesti? Surullisinta on, että moni oli tottunut negatiivisiin kommentteihin koska ne ovat niin arkipäivää.

- - kaikki haukkumiset ja negatiiviset kommentit on niin yleisiä, ettei niitä jaksa edes huomioda kunnolla. Yleensä joko vain nauran kommentille, tai kiitän kunnan virneen kanssa. Ei se silti kivalta tunnu.

Pahimmillaan tällainen kommentointi voi tuntua jopa oman kehon häpäisyltä, jolloin voidaan puhua ”body shamingistä”. Sanalla viitataan erityisesti kehonanatomiaan kuten ylipainoon tai eri ruumiinosiin kohdistuvaan kommentointiin. (Peltola 2020, 62.)

Erityisen alttiita muiden arvostelulle ovatkin juuri esiintyvät artistit. Tekemissäni haastatelussa yksi kysymyksistäni olikin: ”Oletko kokenut ulkonäköpaineita työssäsi?” Jokainen vastasi siihen enemmän tai vähemmän myöntävästi. Se miten kukin nämä paineet koki, vaihteli jonkin verran. Varsinkin sirkusartistit kokivat, että heidän ammattitaitonsa mitataan pitkälti sen mukaan miltä he ulkoisesti näyttävät.

Jos ei ole lihaksikkaita olkapäitä ja erottuvia vatsalihaksia, ammattikentällä monet voivat puheissaan ilmaista, että kyseinen henkilö ”ei näytä sirkusartistilta” (Lintusaari 2020). Minut yllättikin se, että varsinkin sirkusartistien keskuudessa kovimmat ulkonäköpaineet tuntuivat tulevan vertaisryhmiltä eikä niinkään katsojilta.

Negatiivisten kommenttien suuresta määrästä huolimatta suurin osa vastaajista ei ole muuttanut pukeutumistaan tai omaa kehoaan toisten mielipiteiden takia. Ne vastaajat, jotka kertoivat yrittäneensä muuttaa omaa kehoaan toisten mielipiteiden takia olivat yrittäneet lähinnä laihduttaa.

Omasta tahdostaan taas kehoaan ovat muuttaneet jopa lähes kaikki vastaajat. Myös suurin osa heistä on halunnut laihduttaa. Asia ei kuitenkaan ole niin mustavalkoinen. Voiko ihminen koskaan olla varma onko muutoksenhalu lähtöisin hänestä itsestään vai muista? *Ehkä, vaikea sanoa onko halu laihtua omaa tahtoa vai yhteiskunnan painetta.*

Ulkonäköpaineet omavalinta?

Esiintyvät artistit ovat jatkuvasti alttiita muiden arvosteleville katseille, mikä varmasti aiheuttaa todella paljon painetta näyttää hyvälle. Mutta eihän kukaan pakota ketään lavalle? Ainakaan toivottavasti! Pitäisikö esiintyjien siis olla varautuneita mahdolliseen arvosteluun? Onhan esiintyminen heidän omavalintansa.

Näin tuntuisi ainakin ajattelevan haastattelemani sirkusartisti Pipsa Ilpala (2021) *Jos sä laitat itsesi esille niin kyllä silloin pitää enemmän miettiä sitä, että miltä sä itse näytät. Kuulostaa kauhealta, mutta kyllä ne paineet ovat osittain ihan oma valinta. Onhan se todella loogista, että jos sä esittelet itseäsi niin sitä tulee jotain, että se kuuluu siihen.*

Ulkonäkö on myös seikka, josta voi olla hyötyä. Tankotanssitaiteilija Henriikka Roo kertoo, tiedostavansa hyvin sen, että sporttisesta ulkonäöstä on hänelle paljon hyötyä työssään sekä sen tietynlaisen mielikuvan myynnissä, jonka avulla ihmiset kiinnostuisivat tankotanssista lajina. Sillä aina kun mitä tahansa liikuntaa myydään ihmisille niin kyllä monelle edelleen ulkonäkö on se ykkösjuttu. Vaikka monet nykyään jo ajattelevat myös niitä liikkumisen tuomia terveysvaikutuksia. (Henriikka Roo 2021.) Voidaan siis ajatella, että Henriikka Roo toimii kuin elävänä käyntikorttina.

Työntekijän tulee ”näyttää ja kuulostaa oikeanlaiselta” on kuvaus esteettisen työn käsitteestä, jolla viitataan erityisesti töihin, joissa ulkonäkö on keskiössä, kuten mallien ja kauneusalalla työskentelevien työt (Kukkonen ym. 2019, 66). Haastatteluni sekä kyselyni viittaavat siihen, että myös esiintyvien artistien työtä voitaisiin kuvailla esteettisen työn käsitteellä.

Mutta myös poikkeavasta ja erikoisesta ulkonäöstä voi olla hyötyä varsinkin komiikan alalla työskentelevälle, kertoo Klovni Sébastian (2021)

Burleski mielletään helposti hyvinkin pinnalliseksi taiteenlajiksi, kaiken sen näyttävyyden, varisevan glitterin sekä lentävien vaatekappaleiden ansiosta. Todellisuudessa burleski on kuitenkin jo vuosien ajan ylittänyt ennakkoluulottomasti erilaisia esteettisiä, kulttuurisia sekä yhteiskunnallisiakin rajoja, minkä vuoksi se on saanut osakseen myös paljon paheksuntaa. (Mehr 2019, 7-8.) Alusta alkaen burleskiin on kuulunut vahva kehopositiivisuuden ajatus ja esiintyjäkunta on laajaa. Lavalla nähdään erisukupuolia, erikokoisia ja näköisiä kehoja, ihan joka lähtöön. Tässä taiteenmuodossa juhlistetaan erilaisten kehojen moninaisuutta! (Kolttola 2016; Valkeamäki 2021.) Burleski toimii esimerkkinä siitä, että on mahdollista esiintyä myös ilman ulkonäköpaineita.

Kehopositiivisuus tuli niin vahvasti burleskin mukana, että siellä on aina tuntunut hyvältä mennä lavalle (Valkeamäki 2021).

2.3.2. Miesten ulkonäköpaineet

Ulkonäköpaineet ovat vain naisten juttu. Vai onko todella niin? Ehkäpä miesten ulkonäköpaineista ei vain puhuta tarpeeksi?

Miehen kuuluu olla mies! Siinä missä yhteiskunta on luonut tietynlaisen kuvan ihanne naisesta, niin on olemassa myös selkeä kuva ihanne miehestä. Vaikka teknologisoitumisen myötä lihasvoiman sekä ruumiillisen suorittamisen merkitys on vähentynyt merkittävästi, niin silti lihaksikas vartalo on yhä hallitseva ihanne. Lihakset ovat yksi tärkeimpiä miehisyyden visuaalisia merkkejä ja ne edustavat fallista voimaa ja valtaa sekä muita miehisii hyveitä kuten sitkeyttä ja itsehillintää. (Kinnunen & Puuronen 2006, 145.)

Mikäli mielihii olevansa todellinen alfa lihasten lisäksi tulee olla karvoitusta, mutta vain oikeissa paikoissa ja senkin tulee olla huoliteltu. Unohtamatta miehisii kasvopiirteitä, eikä menestyskään pahitteeksi ole. (Pesojoonas 2020.)

Kyselyni, jonka esittelen perusteellisemmin myöhemmin, sekä haastattelujeni tulokset viittaisivat siihen, että miehet kokevat ulkonäköpaineita aivan yhtä paljon kuin naiset. Kuitenkin mm. vuonna 2016 tehdyn Arkielämä ja ulkonäkö- kyselyn mukaan juurikin pääasiassa miehet olivat niitä vastaajia, jotka eivät nähneet ulkonäköä juurikaan tärkeänä asiana. Tämän kaltaisia vastauksia on saatu Suomessa jo 2000-luvun alussa. (Kukkonen ym. 2019, 93.)

Ovatko miesten ulkonäköpaineet kasvaneet tai asenteet niitä kohtaan muuttuneet näin paljon viidessä vuodessa? Se selittäisi kyseisen ristiriidan Arkielämä ja ulkonäkö- kyselyn sekä minun kyselyni ja haastatteluideni välillä. Tietysti on myös mahdollista, että kyselyyni sekä haastatteluihini vain sattui valikoitumaan tiettytyypisiä miesvastaajia. Ehkä on myös mahdollista, että miehet ovat tuolloin vielä hävenneet ulkonäköpaineista puhumista niin paljon, että eivät ole halunneet myöntää niitä vaikka kysytään. Henkisen kasvun ohjaaja, paljon häpeää tutkineen Kaisa Peltolan (2020) mukaan miesten häpeän tunne liittyy juurikin kasvojen menetykseen ja tunteikas sekä herkkä mies ei kaikkien mielestä täytä miehen ideaalia. Tiukkaan juurtunut vahvan miehen ideaali ja häpeän tunne voivat siis vielä tänäkin päivänä olla se syy miksi miesten ulkonäköpaineista puhutaan suhteellisen vähän. Mikä taas helposti aiheuttaa sen, että luullaan, ettei aihetta moiseen edes ole.

Se ettei ole tarpeeksi näyttävää lihasmassaa oikeissa kohdissa ja että rasvaprosentti on liian korkealla on jatkuva taistelu esiintymispersoonani kanssa. (Huusko 2020.)

3. Kysely

3.1 Kysely koskien kehopositiivisuutta

Aloitin tiedonhakuni erilaisista kirjallisista sekä sähköisistä lähteistä. Löysin kyllä paljon tietoa koskien kehopositiivisuutta mutta sen kytköksestä pukeutumiseen en löytänyt mielestäni tarpeeksi jo olemassa olevaa tietoa. Päätin siis pitää kehopositiivisuutta ja pukeutumista koskevan kyselyn. Pidin kyselyn avoimena kaikille ikään tai sukupuoleen katsomatta, enkä rajannut sitä vain pelkästään esiintyjille, vaikka opinäytetyöni keskittyikin esiintymisasuihin. Ajattelin saavani näin enemmän vastauksia kyselyyni ja siten pystyisin myös vertailemaan tuloksia esiintyvien ja ei esiintyvien ihmisten välillä. Varsinkin kun tekemäni haastattelut rajasin esiintyviin artisteihin sekä työkseen heille pukuja valmistavaan henkilöön.

Kyselyn toteutin verkkokyselynä ja vastuksia siihen tuli yhteensä 85 kappaletta, joista 74 naisilta, 10 miehiltä ja 1 muunsukupuoliselta. Koska muunsukupuolisia vastauksia tuli vain 1 niin en voi analysoida heitä omaa ryhmänään vaan keskityn vertailuissa naisten ja miesten välisiin eroihin. Olisin toivonut saavani enemmän vastauksia myös miehiltä, mutta onneksi sentään näinkin monta.

Kyselyni avulla halusin mm. selvittää, että onko ihmisen kokemuksella siitä, että minkä kokoinen hän on ja minkä kokoisia vaatteita hän käyttää välillä ristiriitaa. Eli kokeeko ihminen itsensä pulleaksi, mutta käyttää kuitenkin S -koon vaatteita, jolloin hän on todennäköisesti todellisuudessa, joko normaalikokoinen tai jopa hoikka.

Selkeä enemmistö, lähes puolet vastaajista ilmoitti olevansa ”normaalikokoisia”, seuraavaksi suurin ryhmä eli noin viidesosa vastaajista kokee olevansa muodokkaita. Pulleaksi tai ylipainoiseksi itsensä kokee lähes yhtä suuri määrä vastaajista. Hoikaksi itsensä kokee vain pieni määrä vastaajista.

Havaittavaa ristiriitaa ei kuitenkaan syntynyt vastaajien oman kokemuksen ja heidän eniten käyttämänsä vaatekoon välille, sillä suurin osa kertoi käyttävänsä kokoja S-M tai M-L. Nämä koot istuvat hyvin ”normaalikokoisille”.

Yksi kyselyni tärkeimmistä kysymyksistä oli ”Koetko olevasi tyytyväinen kehoosi?” Sen avulla lähdin selvittämään, että ovatko ihmiset tyytyväisiä kehoonsa ja mitkä tekijät vaikuttavat siihen, että ovatko he tyytyväisiä vai eivät.

Naisista yli puolet ja miehistä melkein kaikki ilmoittivat, että eivät ole tyytyväisiä omaan kehoonsa. Suurimmalla osalla vastaajista tyytymättömyys johtui siitä, että he kokivat olevansa liian suuria tai muodottomia. Heistä, jotka olivat aiemmin ilmoittaneet kokevansa itsensä ”normaalipainoisiksi” jopa puolet kuitenkin kokee tyytymättömyyttä omaan kehoonsa. Uskon tämän olevan tulosta median luomasta ”ihannevartalosta”, siitä illuusiosta millaiselta menestyvän ja suositun ihmisen tulisi näyttää.

Kyselyni tulos näyttäisi viittaavan aiheeseen, mistä ei juurikaan ääneen puhuta; miehillä on aivan yhtä lailla ongelmia kehonsa hyväksymisen kanssa kuin naisilla. Kun näistä miesten kehopaineista ei puhuta ajatellaan helposti, että moiseen ei edes ole aiheita (Pesojoonas. 2020).

Koin yllättävänä tuloksena sen, että tyytymättömyys omaan kehoon on lähes yhtä suurta esiintyvillä sekä ei esiintyvillä vastaajilla. Ennakko oletukseni oli, se että esiintyjien joukossa olisi enemmän ihmisiä, jotka olisivat tyytyväisiä omaan kehoonsa.

Kysyin myös heiltä, jotka kertoivat olevansa tyytyväisiä kehoonsa, että onko asia aina ollut niin. Moni heistä kertoi, että tyytyväisyys omaan kehoon on kasvanut iän myötä.

Nuorempana olin epävarma itsestäni. Iän myötä olen kuitenkin hyväksynyt itseni sellaisena kuin olen. Minä riitän.

3.2 Mieluisin vs. epämieluisin kehonosa

Toinen kyselyni tärkeimpiä tavoitteita oli selvittää mistä kehonosista ihmiset pitävät eniten ja mistä taas vähiten. Nämä tulokset tulisivat ohjaamaan mallistoni suunnittelua vahvasti.

Ylivoimaisesti eniten epävarmuutta aiheuttava kehonosa naisten sekä miesten keskuudessa on vatsa. Se on estänyt lähes puolta vastaajista käyttämästä jotain vaatetta. Myös tekemissäni haastatteluissa kävi ilmi, että useampi haastateltavani haluaa peittää vatsansa joko kokonaan tai osittain esiintyessään.

Naisten keskuudessa toiseksi epämieluisin kohta kehossa ovat reidet, mutta kuitenkin enemmistö kertoo samassa kyselyssä kehon lempikohdaksi jalat. Voimmeko siis olettaa, että jaloilla vastaajat ovat tarkoittaneet aluetta jalkaterästä polviin saakka? Vai vain pelkästään sääriä?

Muidenkin tutkimuksien mukaan varsinkin naisilla tyytymättömyys omassa kehossa kohdistuu alavartaloon: vatsaan, reisiin ja takamukseen. Mikä ei sinänsä ole yllättävää sillä ovathan nuo kehonosat juurikin niitä joihin kehomme on evoluution saatossa tottunut varastoimaan rasvaa. Näin ollen näitä kyseisiä kehonosia käytetään myös useimmiten laihdutusmarkkinoinnissa. (Meskanen & Strengell. 2019, 84.) Sillä näistä kehonosista muut havaitsevat ensimmäisinä, mikäli joku on lihunut.

Toiseksi mieluisin kehonosa naisille on vyötärö, mikä sekin on hiukan ristiriidassa vatsan aiheuttaman epävarmuuden kanssa. Tulini siis siihen tulokseen, että naisia itseään viehättää eniten vyötärön kaari ja sen korostaminen vaatteilla, eikä niinkään sen seudun paljastaminen siten, että iho näkyy.

Miehille toiseksi eniten epävarmuutta ja päänvaivaa aiheuttaa rintakehä. Mikäli mies haluaa liikkua esim. rannalla ilman paitaa ovat juurikin vatsa ja rintakehä alttiina muiden ihmisten tarkastelulle. Erilaisissa tanssi – sekä sirkusesityksissä näemme myös miesten esiintyvän usein ilman paitaa. Mutta koska viimeksi olemme nähneet ei treenatun miehen esiintyvän ilman paitaa muussa kuin huumori tarkoituksessa? Mieluisimmiksi kehonosiksi miehet kertovat kädet sekä kasvot.

Haastattelin myös sirkusvaatturi Riikka Heiskasta (2020), joka kertoi että useimmiten peitettäväksi toivottuja kehonosia ovat juurikin vatsa ja pakarat. Mutte ne ovat dekolteen lisäksi myös niitä eniten näytettäväksi toivottuja. Hänen kokemuksensa siis vahvistavat kyselyni tulosta siten, että selkeä trendi on havaittavissa, vaikka jokaisella esiintyjällä onkin omanlaisensa epävarmuudet ja toiveet omaa kehoaan kohtaan.

Toiselle pakarat voivat olla hänen lempiosansa kehoa, kun taas toiselle ne voivat olla se eniten epävarmuutta aiheuttava osa omaa kehoa.

3.3 Millaisia vaatteita ihmiset sitten käyttävät?

Halusin kyselylläni myös selvittää millaisia vaatteita ihmiset käyttävät arjessaan, millaisissa vaatteissa he tuntevat olonsa itsevarmoiksi sekä millaisia vaatteita he haluaisivat käyttää. Kyselyni perusteella vaikuttaa siltä, että ihmisten tunteet sekä mieliala vaikuttavat suuresti siihen, mitä he haluavat pukea milloinkin. Sillä yli puolet vastaajista valitsivat vaihtoehdon ”Vaihtelee tosi paljon fiiliksen mukaan”, kahdessa kolmesta kysymyksestä.

Itsevarmoiksi ja viehättäviksi itsensä tuntee reilu kolmannes vastaajista käyttäessään näyttäviä ja huomiota herättäviä vaatteita. Arjessaan niitä ei kuitenkaan käytä niin moni vastaaja. Vielä suurempi ero löytyy esiintyjien vastauksista. Lähes puolet kertoo tuntevansa olonsa itsevarmaksi näyttävissä ja huomiota herättävissä vaatteissa, mutta vain puolet heistä kertoo käyttävänsä niitä arjessaan. Kyselyni viittaisi siis siihen, että esiintyjät haluavat säästää nämä näyttävät asut lavalle, jolloin ehkä myös esiintymisasu tuo entistä enemmän itsevarmuutta. Näin tuntuu ajattelevan myös sirkusartisti Victor Huusko (2020):

Siviilielämässä olen vähiten parrasvaloon haluava ihminen ja tyylinikin on erittäin vaisu, mutta lavalla se on käännetty ympäri.

Tai sitten esiintyvät artistit eivät vain jaksa tai halua arjessaan panostaa ulkonäköönsä niin paljon, kun lavalle ”täytyy” kuitenkin aina laittaa.

Suurin osa vastaajista kertookin käyttävänsä väljemmin istuvia vaatteita arjessaan. Koen, että tähän vaikuttaa myös vallitseva Covid-19 pandemia. Pandemian takia monet ovat siirtyneet etätöihin ja tekevät töitä kotoa käsin. Miksi siis ei viettäisi myös työpäivää mukavissa kotoiluvaatteissa?

Halusin antaa kyselyni vastaajille myös mahdollisuuden kuvailla itse. Vastaajat kertoivat, että pukeutuvat siten, että he korostavat parhaita puoliaan esim. tiukka vaate yhdistettynä löysemään vaatteeseen oli yleinen yhdistelmä. Tällöin kokonaisuus pysyisi vastaajien mielestä tasapainoisena.

Minua kiinnosti myös se, että millaisia vaatteita ihmiset haluaisivat käyttää. Selkeä enemmistö, yli puolet vastasi, että haluaisivat käyttää enemmän vartalonmyötäisiä vaatteita. Uskon että vastaajat, jotka haluaisivat käyttää vartalonmyötäisempiä vaatteita eivät ole tarpeeksi sinut itsensä kanssa, jotta kehtaisivat käyttää niin vartalonmyötäisiä vaatteita kuin haluaisivat. Jokin heidän mielestään epäedustava vartalonmuoto, kuten vatsa tulisi liikaa näkyviin tiukemmissa vaatteissa ja he haluavat mieluummin peittää sen. Mahdollisesti senkin takia, etteivät saisi siitä kommentteja muilta.

4. Esiintymisasut

4.1 Esiintymisasujen merkitys

Esiintymisasuilla on suurempi merkitys kuin aluksi voisi kuvitella. Onnistunut esiintymisasu luo esiintyjälle itsevarman olon, mikä välittyy hänen esityksestään myös katsojille. (Heiskanen 2020.)

Kaikki haastattelemani esiintyvät artistit kertoivat, että mieleinen esiintymisasu tuo heille lisää itsevarmuutta. Itselle sopivan esiintymisasun ansiosta vähän oudoiltakin tuntuvat asiat uskaltaa tehdä loppuun saakka lavalla ilman epäröintiä. Tämä on tärkeää, sillä yleisö on armoton ja huomaa kyllä, jos artisti kyseenalaistaa sen mitä tekee. (Huusko 2020.)

Esiintymisasu voi olla juuri se elementti, millä tehdään ensivaikutus katsojaan (Kivistö 2021). Sen tulisi kuitenkin olla saumaton osa itse esitystä, kuten musiikki tai jokin temppu. Sen tulee tukea esiintyjän työtä korostaen hänen hahmoaan sekä esityksen tunnelmaa ja näin luoda elämyksiä myös katsojille. Maailmamme on todella ulkonäköpainotteinen ja ihmiset pitävät visuaalisesti näyttävistä ja tasapainoisista asioista. (Heiskanen 2020; Ilpala 2021.)

Esiintymisasuissa on hyvin usein keskiössä joko kehonosien korostaminen ja näyttäminen, tai niiden piilottaminen, tällä osa-alueella siis tulee usein muutoksia vastaan valmistusprosessin aikana. (Heiskanen 2020.)

Kirjoittamattomat säännöt

Varsinkin showbisneksessä on olemassa myös tiettyjä niin sanottuja kirjoittamattomia sääntöjä, jotka eivät välttämättä ”lue” missään tai ole edes yleisessä tiedossa. Mutta kuitenkin niiden tietämisestä ja tuntemisesta on hyötyä. Näitä kyseisiä sääntöjä tulisi noudattaa mutta myös sääntöjen rikkominen tietyissä rajoissa voi saada erottumaan edukseen. Naisilla mm. pitkiä hiuksia, tekoriipsiä, korkokenkiä sekä ihonmyötäisyyttä voidaan ajatella tällaisina sääntöinä. Nämä hyvin pikkutarkastikin säädellyt asiat ovatkin monille muodostuneet jo niin normeiksi, että mikäli jokin niistä puuttuu niin sen huomaa kyllä heti. Vaikka ei edes tietoisesti yrittäisi. (Kukkonen ym. 2019, 66; Ilpala 2021.)

Kohderyhmä sekä esitettävä laji itsessään vaikuttavat myös paljon näihin kirjoittamattomiin sääntöihin. Esimerkiksi tankotanssi koetaan lajina vieläkin aika seksikkäänä ehkä jopa pornahtavana ja siksi monet ovat ajatelleet, ettei se ole lapsille sopiva urheilulaji. Tankotanssitaitelija Henriikka Roo (2021) kertookin pyrkivänsä esiintymään tietoisesti vähemmän paljastavissa asuisissa esimerkiksi Ylen tai kauppakeskusten tapahtumissa, jotka järjestetään keskellä päivää lapsiperheille. Tällaisiin tapahtumiin kun jo oletuksena tankotanssi voi olla edelleen aika rohkea esiintymisnumero valinta. Kun taas aikuisten ihmisten juhlissa pääntie voi olla avarampi ja asu muutenkin rohkeampi.

Vallitsevat säännöt sekä normit vaihtelevat paikasta toiseen, mutta yhteistä on kuitenkin se, että omalla ulkonäöllä pyritään vahvistamaan työn kannalta tärkeitä sosiaalisia suhteita sekä luomaan ammatillista uskottavuutta. Tällä uskottavuudella hankitaan niin asiakkaiden kuin kollegoidenkin luottamus. (Kukkonen ym. 2019, 66.)

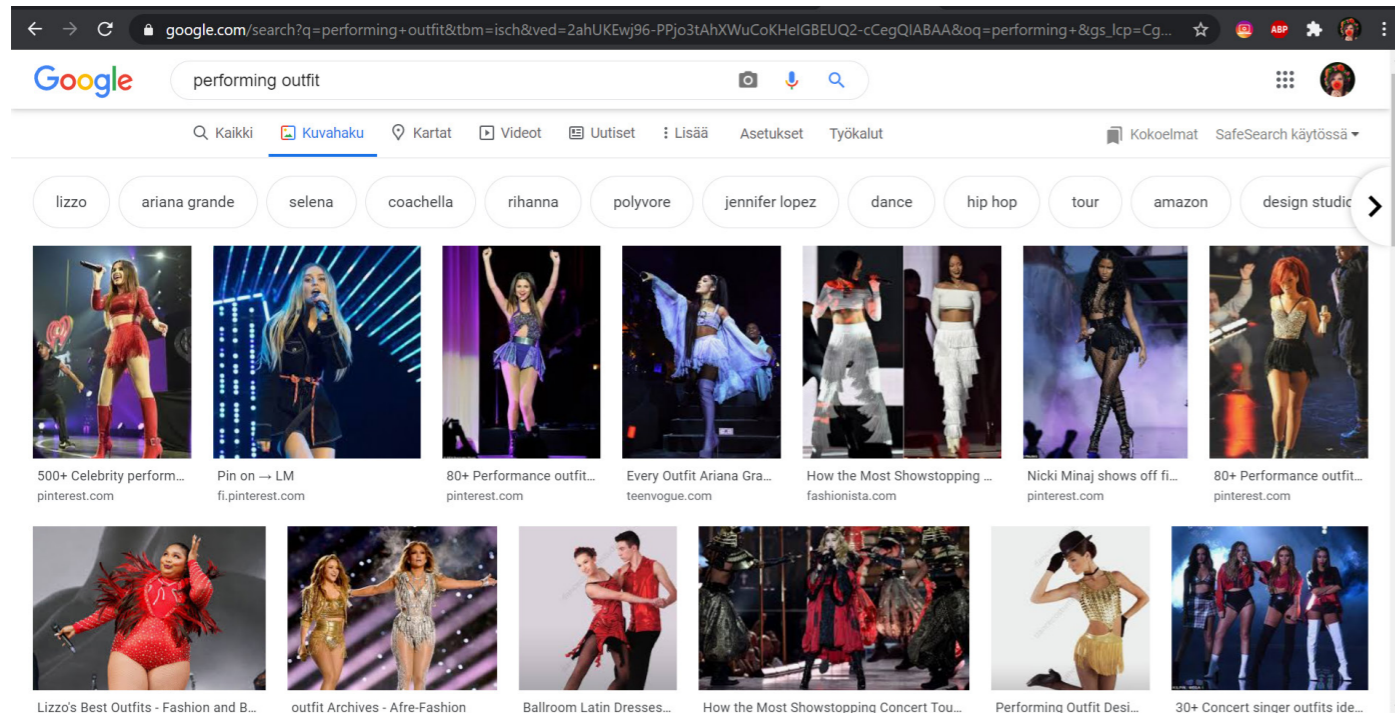
Kirjoittamattomat säännöt yltyvät pelkkää pukeutumista pidemmälle. Joskus nämä säännöt eivät näy ulkopuolelle, mutta voivat tehdä paljonkin salakavalaa hallaa lajin sisällä. Yksi tunnetuimmista esimerkeistä on baletti. (Mehr 2019.) On olemassa selkeä mielikuva, miltä ballerinojen kuuluisi näyttää. He ovat hyvin hoikkia, siroja ja usein pieni rintaisia. Siksi hyvin muodokas ballerina voi kokea jopa syrjintää kun hän ei täytä näitä lajin sisäisiä sääntöjä. Toisaalta voimme miettiä tuleeko kaiken kuulua kaikille? Normit voivat olla jopa satoja vuosia vanhoja, joten tuleeko niitä enää edes rikkoa? Jokaisen tulee saada harrastaa ja tehdä juuri sitä mitä rakastaa, mutta kuuluuko esimerkiksi baletista tulla kaikille ammattia? Onhan olemassa myös ammatteja, joissa on vaatimus vähimmäispituudesta, kuten lentoemäntä (Finavia 2018).

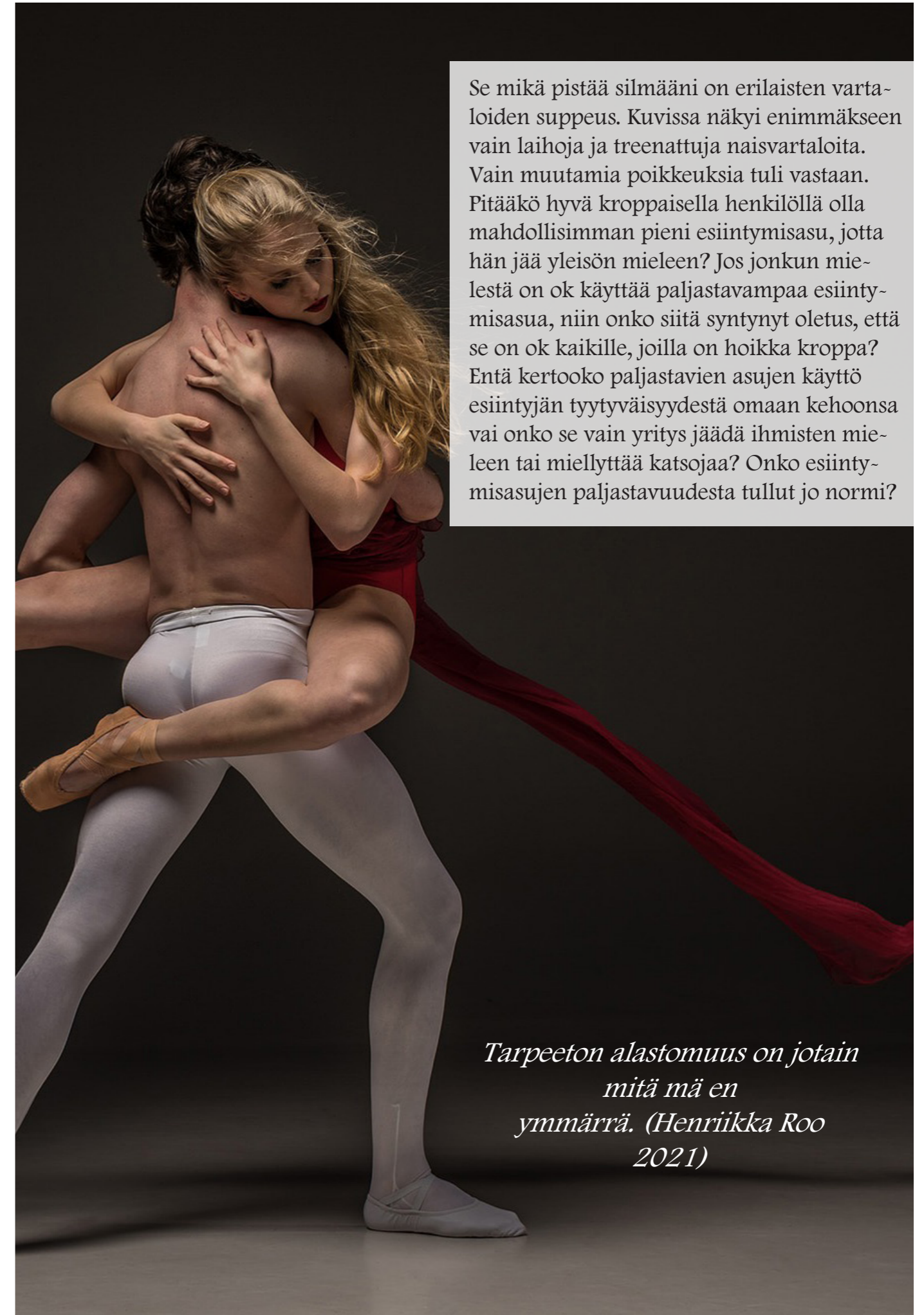
4.2 Millaisia esiintymisasut yleensä ovat?

Pohtiessani esiintymisasuja ensimmäisenä mieleeni tuli, että niiden pitää olla näyttäviä, sillä niidenhän kuuluu jäädä katsojan mieleen. Esiintymisasu voi sävyttää monellakin eri tavalla, mutta yksi yleisimmistä tavoista vaikuttaisi olevan asujen paljastavuus. Päätin lähteä tutkimaan asiaa aluksi Googlen Kuvahaun kautta.

Tein ensin kuvahakuja suomenkielisillä sanoilla, mutta hakujen osumat koskivat lähinnä eri yrityksiä, jotka valmistavat esiintymispukuja. Pukuja valmistavat yritykset eivät kuitenkaan olleet kiinnostukseni kohde, joten päätin tehdä hakuja englanniksi ja osumat näyttivät heti hyvin erilaisilta.

Hakujeni tuloksista voimme päätellä, että oletukseni esiintymisasujen paljastavuudesta pitää paikkansa. Asut ovat myös näyttäviä sekä värikkäitä ja usein ne on kuorrutettu erilaisilla koristeilla.

Se mikä pistää silmäni on erilaisten vartaloiden suppeus. Kuvissa näkyi enimmäkseen vain laihoja ja treenattuja naisvartaloita. Vain muutamia poikkeuksia tuli vastaan. Pitääkö hyvä kroppaisella henkilöllä olla mahdollisimman pieni esiintymisasu, jotta hän jää yleisön mieleen? Jos jonkun mielestä on ok käyttää paljastavampaa esiintymisasua, niin onko siitä syntynyt oletus, että se on ok kaikille, joilla on hoikka kroppa? Entä kertooko paljastavien asujen käyttö esiintyjän tyytyväisyydestä omaan kehoonsa vai onko se vain yritys jäädä ihmisten mieleen tai miellyttää katsojaa? Onko esiintymisasujen paljastavuudesta tullut jo normi?

Tarpeeton alastomuus on jotain mitä mä en ymmärrä. (Henriikka Roo 2021)

Päätin nostaa kaksi saman tyylistä asua, mutta kaksi hyvin erilaista kehoa tarkempaan tarkasteluun:

Vasemmalla ylhäällä esiintyy Becky G ja oikealla alhaalla Lizzo. Lizzo onkin yksi suurista kehopositiivisuuden puolesta puhujista. Hänen sanojensa mukaan hän on puhunut kehopositiivisuuden puolesta jo ennen kuin siitä tuli suosittua valtavirassa. Hän nauraakin sille, että hän ei koskaan uskonut, että hänestä tulisi osa valtavirtaa. Hän kuitenkin kokee, että taistelu kaikkien kehojen hyväksymiseen on vasta alussa, sillä ”kehopositiivisuus” termiä on valtavirran takia alettu käyttämään väärin. Kun pienemmät kurvikkaat valkoiset naiset ovat valloittaneet termin, ei se Lizzon mukaan enää hyödyt niitä, jotka oikeasti tarvitsevat hyväksyntää. (Emmanuele 2020.)

Molemmat esiintyjät ovat laulajia ja heidän asuistaan löytyy hyvin paljon yhteneväisyyksiä, vaikka heidän kehonsa ovat hyvin eri malliset ja kokoiset. Aloitetaan vaikkapa siitä, että molempien yläosat ovat pitkähaisia sekä pääntiet pieniä. Myös alaosat ovat molemmilla pienet ja jaloissa on vain verkkosukkahousut. Lähes paljaat jalat eivät sinänsä yllätä, sillä jalat osoittautuivat kyselyjeni perusteella naisten lempikehonosaksi. Se mikä kuitenkin kiinnittää huomioni, on että nimenomaan reidet ovat molemmilla lähes paljaat. Varsinkin Beckyllä ne ovat oikein korostetusti esillä pitkävartisten saappaiden ansiosta, sillä kyselyssäni reidet olivat naisten toiseksi eniten epävarmuutta herättävä osa kehoa.

Suurin ero pukujen välillä on se, että Beckyn puku paljastaa vatsan, mikä vaikuttaisi olevan hyvin yleistä treenattujen esiintyjien keskuudessa. Vaikka kuinka Lizzo kehuukin olevansa kaikkien kehojen puolesta puhuja, niin silti hän kuitenkin peittää keskivartalonsa, mikä osoittautui pitämäni kyselyn sekä haastattelujen perusteella yhdeksi eniten epävarmuutta aiheuttavaksi kehonosaksi.

Beckyn puvussa huomio kiinnittyy ensimmäisenä helmistä tehtyyn lyhyeen hameeseen, joka johdattelee katseen kohti laulajan treenattuja jalkoja. Lizzon puvussa taas katseeni kiinnittyy ensimmäisenä laulajan puvun rinnuksessa oleviin näyttäviin sulkakoristeisiin. En kuitenkaan usko, että niiden tarkoitus olisi kiinnittää huomio laulajan poveen. Sulat sekä rinnan päältä vyötärölle asti ulottuvat leikkaukset luovat illuusion kapeammasta silhuetista.

Esiintymisasuissa on tietysti myös paljon lajikohtaisia eroja ja vaatimuksia, esimerkiksi tankotanssijoiden asujen tulee olla pienet, jotta ihokosketus tankoon olisi mahdollisimman suuri. Myös sirkusesityksissä käytettävissä puvuissa on osattava ottaa huomioon monia esiintyjän turvallisuuden liittyviä seikkoja. Liian pitkät helmet tai muut liehukkeet voivat jäädä jumiin tai kiertyä vaarallisesti esiintyjän ympärille.

4.3 Millainen on hyvä esiintymisasu?

Hyvä esiintymisasu antaa kantajalleen paljon. Sen avulla esiintyjä voi päästä sisään lavapersoonansa ja siten saada paljon lisää varmuutta esiintymiseensä. Varsinkin fyysisesti ja teknisesti haastavissa lajeissa on myös erittäin tärkeää, ettei esiintymisasu häiritse esiintyjän suoritusta. Puvussa on otettu huomioon kaikki lajin asettamat vaatimukset, mutta ennen kaikkea se näyttää hyvältä.

Haastattelin useampaa sirkusartistia, jotka kaikki toivat esille sen, kuinka tärkeää on, että heidän esiintymisasunsa eivät haittaa heidän sirkusteknistä suoritustaan.

Parhaimmillaan puku voi myös tukea esityksen teknistä suoritusta, kuten silloin kun sen sisään on piilotettu taikatemppeihin liittyviä salaisuuksia (Klovni Sébastien 2021). Osa haastattelemistani sirkusartisteista tekee useampaa eri lajia, joten pukuja on myös oltava useita, koska jokaisella lajilla on omat vaatimuksensa. Yhdessä lajissa vaaditaan tiukkaa vartalonmyötäisyyttä, kun taas toisessa lajissa esiintyjä voi olla päästä varpaisiin koristeiden peitossa (Huusko 2020). Kulutus kohdistuu toisessa lajissa eri kohtaan pukua kuin toisessa ja se on tärkeä huomioida, jotta puvut kestäisivät käyttöä mahdollisimman pitkään. Fyysisesti vaativissa lajeissa kuten ilma-akrobatiassa vaatteet ovat kovilla ja pukuja joudutaan kokonaisuudessaan uusimaan useammin. (Heiskanen 2020.)

Myös tankotanssitaiteilija Henriikka Roo (2021) toi esille oman lajinsa vaatimuksia. Tankotanssissa välillä jopa kauhisteltavan paljaan pinnan määrä on erittäin olennainen, sillä mahdollisimman suuri ihokosketus tankoon on tarpeellinen. Mikäli ihokosketusta ei ole tarpeeksi liukuisi artisti tankoa pitkin maahan.

Burleskissa taas vaatimukset esiintymisasuille ovat hyvin erilaiset. Lajissa nimitäin kirjaimellisesti puetaan riisuttavaksi. Asun tulee näyttää upealta, mutta sen pitää olla myös helposti ja elegantisti riisuttavissa. (Valkeamäki 2020.)

Kaikkien haastateltujen mukaan esiintymisasun tulee olla myös mukava päällä, mitä se mukavuus sitten kenellekin tarkoittaa.

Pukujen teknisten asioiden lisäksi on myös todella tärkeää, että esiintymisasu on esiintyjänsä näköinen. Jos esiintyjä ei ole tyytyväinen asuunsa välittyy sen helposti hänen olemuksestaan lavalla, pahimmillaan epämieluisa puku voi jopa häiritä esiintymistä. Esiintymisasuilla on siis suurempi psykologinen vaikutus kuin voisi luulla. Tästä oivana esimerkkinä toimii Sirkusartisti Pipsa Ilpala (2021) kertoma omakohtainen kokemus.

Pipsa oli päässyt töihin unelmiensa työpaikkaan ja kyseisessä sirkuksessa on tapana, että artistit saavat esiintymisasut sirkuksen puolesta. Niinpä hänellekin suunniteltiin ja tehtiin puku. Sovituksessa Pipsa kuitenkin joutui pidättelemään itkua, sillä hänelle tarkoitettu puku oli aivan järkyttävä. Se oli kaikilla tavoilla hänelle täysin sopimaton, värit, muoto, kaikki. Hän ei kuitenkaan uskaltanut sanoa mitään, sillä olihan hän päässyt sinne töihin.

Prosessin edetessä muutkin ihmiset alkoivat huomata, miten puku painoi Pipsan olemusta alaspäin. *Pipsahan lähtee pois täältä, jos se joutuu olemaan toi puku päällä. Toihan on ihan kamala! Ette te vaan voi laittaa sitä esiintymään tuossa puvussa!* (Ilpala 2021.)

Pipsalle tehtiin uusi puku, johon otettiin inspiraatiota hänen aiemmista esiintymisasuistaan. Se oli hänelle pelastus, sillä hän koki, että uusi esiintymisasu auttoi häntä valtavasti ja hän pystyi taas antamaan kaikkensa lavalla. *Mä en olisi pystynyt esiintymään siinä alkuperäisessä puvussa! Se oli aivan kamala! Siitä on muutama kuva ja mä näytän ihan super masentuneelta niissä kuvissa.* (Ilpala 2021.)

Pipsan töiden loputtua sirkuksessa, hänen tilalleen tuli toinen tyttö. Hänelle annettiin Pipsan alkuperäinen esiintymisasu ja hän näytti siinä todella hyvälle! Puku itsessään ei siis ollut kaiken pahan alku, se ei vain sopinut Pipsalle. *Jännä miten oma persoonallisuus ja se mitä sä teet vaikuttaa niin paljon siihen, että mikä puku sopii juuri sinulle.* (Ilpala 2021.)

4.3.1. Onko miesten ja naisten esiintymisasuissa eroja?

Miesten ja naisten vartalot ovat kaavoitukseltaan hyvin erilaisia, mutta onko jotain muita seikkoja mitkä selkeästi erottaisi miesten ja naisten esiintymispuvut toisistaan?

Kysyin haastateltaviltani, että onko heidän mielestään joitakin rajoitteita millainen esiintymispuvun pitää olla nais- tai miesesiintyjällä. Vastukset olivat hyvin yhteneväisiä; ei pitäisi olla. Esiintyjät tulisi nähdä yksilöinä eikä ajatella vain sukupuolta (Kantola 2020).

Aina ei välttämättä ole edes tarpeellista määritellä onko esiintyjä nainen vai mies. Näin on varsinkin modernissa tanssissa sekä burleskissa. Sukupuolirooleilla leikittelemisen sekä ihmetyttäminen ovatkin iso osa burleskia. Kyseiselle taiteenmuodolle on ominaista, että esityksillä on tarkoitus yllättää katsoja ja välillä jopa itsensäkin! (Valkeamäki 2020; Roo 2021)

Myös Sirkusvaatturi Riikka Heiskanen (2020) kertoo, ettei hänen ammatissaan miesten ja naisten vaatetuksessa ole suuriakaan eroja. Karkeana yleistysenä hän kuitenkin mainitsee sen, että miehet tilaavat useammin räätälöityjä pukuja, kun taas naiset niukkaa vartalonmyötäistä vaatetusta. Kaikista pienimmät vaatekappaleet hän kuitenkin kertoo toteuttaneensa miesasiakkaille.

Miehet myös esiintyvät usein ilman paitaa, kun taas naisten nähdään esiintyvän täysin yläosattomissa harvoin. Burleskissakin jäljelle jäävät tasselit tai pastiet, joiden tarkoituksena on peittää nännit. Mutta onko tämä naisten oma valinta vai yleinen normi?

*Kun tehdään taidetta niin ei ole mitään rajoitteita.
(Henriikka Roo 2021)*

4.3.2 Haastateltujen esiintyjien lempiesiintymisasut

Kysyin haastattelemiltani esiintyviltä artisteilta heidän lempiesiintymisasuaan sekä kuvaa siitä. Päätin tehdä saamistani kuvista kollaasin, jotta pääsisin parhaiten analysoimaan niiden mahdollisia samankaltaisuuksia sekä eroja.

Haastattelin kolmea sirkusartistia (Pipsa Ilpala, Victor Huusko sekä Armas Lintusaari), koko perheen viihdyttäjä Klovni Sebastiania, tankotassitaiteilija Henriikka Roota, freelancer esiintyjä Henna Valkeamäkeä, tanssija Helmi Kantolaa sekä burleskiartisti Kaisla Kivistöä.

Kaikissa asuissa selkeästi yhteistä on näyttävyyden sekä koristeellisuus, mikä osaltaan vahvistaa kyselyni tulosta siitä, että vastaajat kokivat olevansa itsevarmimpia juuri näyttävässä vaatteissa. Kyselyssäni esitin myös kysymyksen koskien värejä. Vastaajista selkeä enemmistö, reilusti yli puolet pitivät eniten tummanpuhuvista vaatteista ja vain alle neljäsosa vastasi pitävänsä eniten vaaleista vaatteista. Vastaajat myös käyttivät enimmäkseen tummia vaatteita. Siksi hiukan yllätyin, että haastattelemieni esiintyjien kohdalla tilanne näyttäisi olevan lähes puolet ja puolet.

Toinen kyselyssä mainittu asia; vartalonmyötäisyys yhdistettynä väljempään näyttäisi toteutuvan myös osassa asuja. Pipsan sekä Hennan (oikea yläkulma) pukujen yläosat ovat hyvin istuvia ja niihin on yhdistetty väljempi helma. Muutenkin vartalonmyötäisyys näyttäisi toteutuvan oikeastaan kaikissa asuissa. Sillä yksikään asuista ei ole selkeästi löysä esiintyjän päällä, vaan kaikki asuista ovat hyvin istuvia. Jokaisen puvun hyvä istuvuus on taattu sillä, että kaikki puvut ovat valmistettu tai muokattu juuri kyseistä esiintyjää varten.

Mainitsin aikaisemmin, että paljastavuus on usein osa esiintymisasuja ja usein sitä myös käytetään keinona säväyttää. Näissä puvuissa paljastavuus on maltillista sekä perusteltua, eikä niinkään vain ja ainoastaan huomionhakuista. Lähes kaikissa naisten puvuissa pääntiet eivät ole kovin syvään uurrettuja ja alaosien puntit ovat suhteellisen pitkiä. Osalla esiintyjistä puku paljastaa vatsan mutta housut ovat lähes kaikilla heistä korkea vyötäröisiä, jolloin alavatsa sekä lantio jäävät piiloon. Uskon alavatsan olevan juuri se osa vatsaa, joka aiheuttaa eniten epävarmuutta, sillä monella sinne muodostuu täysin luonnollisesti pieni kumpu mitä voi olla lähes mahdotonta treenata pois. Naisilla lantio taas on luontaisesti kehon levein kohta.

4.4. Miten korostaa kehopositiivisuutta esiintymisasuissa?

Kehopositiivisuus lähtee ihmisestä itsestään ja jokaisella on ne omat epävarmuutta aiheuttavat kehonosansa. Joten myös se, miten voisimme korostaa kehopositiivisuutta esiintymisasuissa on hyvin yksilöllistä. Esiintyjä tuntee olonsa hyväksi ja itsevarmaksi kun esiintymisasu on juuri hänelle oikeanlainen. Se peittää juuri ne kohdat, jotka aiheuttavat epävarmuutta ja korostaa juuri niitä hyviä puolia, joista esiintyjä itsessään pitää.

Kyselyjeni ja haastattelujeni perusteella havaitsin kuitenkin tiettyjen asioiden toistuvan. Moni esiintyjä haluaa peittää vatsansa kokonaan tai osittain, mutta ei siten, että silhuetti muuttuisi muodottomaksi. Hyvin tehty puku luokin muotoa, mutta peittää ongelmakohdat (Huusko 2020). Yksi ehdottomasti tärkeimmistä seikoista onkin puvun istuvuus, sillä on yllättävänkin vahva psykologinen vaikutus, - - *kun vaate ei purista - tai puristaa juuri oikeasta kohdasta - tulee tunne, että 'minä olen sopivan kokoinen'.* (Heiskanen 2020.)

Piileekö tässä syy siihen miksi korsetit ovat vielä tänäkin päivänä suosiossa ja onhan olemassa myös sanonta, että ”Puku tekee miehen.” Kukapa ei näyttäisi hyvältä hyvin istuvassa puvussa?

5. Prosessi

5.1. Kohderyhmä

Suunnittelemani malliston kohderyhmänä toimivat esiintyvät artistit. Mallistoni pohjana olen käyttänyt naisten kaavoja ja myös käyttämäni muotokieli on hyvin feminiinistä, korostaessani mm. vyötärön kaarta. Mallistoni on siis ensisijaisesti suunniteltu kaiken kokoisille naisille, mutta tästä huolimatta en halua sulkea pois sitä, etteikö mallistoni vaatekappaleita voisi käyttää myös miehet. Esiintymisasujen tarkoituksena on ensisijaisesti tukea artistia yksilönä sukupuoleen tai ikään katsomatta.

Koska esiintymisasuja on niin paljon, päätin jo tutkimusvaiheessa rajata opinnäytetyöni koskemaan sirkusta, tanssia sekä burleskia. Mutta koska jo vain sirkukseen sisältyy niin monia eri lajeja, joilla on hyvinkin spesifit vaatimukset pukujen suhteen, kaikki mallistoni asukokonaisuudet eivät edes yritä täyttää näitä kaikkia vaatimuksia. Yksi asu sopii paremmin burleskiin kun taas joku toinen asu sopii paremmin sirkukseen. Koen, että tästä huolimatta mallistoni osia on helppo yhdistellä keskenään ja täten luoda useita erilaisia asukokonaisuuksia. Vaikka pääinspiraation lähteenäni ovat toimineet nämä kolme lajia niin mikään ei estä näiden pukujen laajaa estradi käyttöä.

5.2. Moodboard

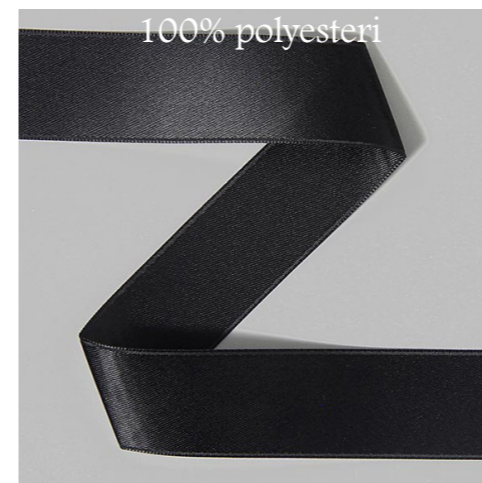
5.3. Materiaalit ja erikoistekniikat

Sirkus, burleski sekä tanssi ovat kaikki hyvin liikunnallisia lajeja, joten joustavien materiaalien käyttö tuntui minusta luonnolliselta. Tärkeää oli, että nämä joustavat kankaat olisivat tarpeeksi napakoita, jotta ne tuntuisivat tukevilta päällä eivätkä menettäisi muotoaan, vaan kestäisivät käyttöä mahdollisimman pitkään. Myös haastattelemani esiintyjät kertoivat että, mikäli esiintymisasu on heille mieleinen, tulee se olemaan käytössä todennäköisesti niin kauan kuin se vain kestää eli parhaimmillaan useita vuosia. Tämä on myös vaateen ekologisuuden kannalta positiivinen asia, sillä esiintymisasujen kierrättäminen on tänä päivänä vielä lähes mahdotonta niiden sisältämien koristuksien takia.

Mallistossani on useampi ”harness” eli valjas -tyyppinen kappale, jotka halusin myös valmistaa joustaviksi niiden kestävyys- ja käyttömukavuuden kannalta. Näistä syistä valitsin niiden materiaaliksi joustavan olkainkuminauhan, jollaista käytetään yleisesti rintaliivien olkaimissa. Se on napakkaa ja sen toinen puoli on pehmeämpi, jolloin valjas osat tuntuvat mukavilta ihoa vasten, toisinkuin tavallinen karheampi kuminauha. Olkainkuminauhan löytäminen Suomesta osoittautui tosin oletettua hankalammaksi. Löysin yhden alusvaatteiden valmistukseen erikoistuneen tarvikkeikaupan, mutta hekin olivat lopettamassa. Onnekseni he siirsivät myymänsä tuotteet toiselle firmalle nimeltä Ullaka, ja sain heiltä sitten tilattua tarvitsemaani nauhaa sekä muitakin malliston valmistukseen tarvittavia tarvikkeita.

Halusin mallistossani leikitellä peittävyydellä sekä paljastavuudella ja tästä syystä valitsin läpikuultavan mesh -tyyppisen kankaan, jota löytyy parissakin eri värissä. Sametti sen sijaan valikoitui mallistooni sen juhlanan ja ylellisen tunnun ansiosta. Käytän sitä niissä kappaleissa, kuten sulkakauluksessa sekä korsetissa, joiden ei olekkaan tarkoitus olla joustavia.

Päädyn käyttämään mallistossani suurimaksi osin tummia sävyjä tekemäni kyselyn sekä haastattelujeni perusteella. Monen haastattelemani esiintyjän lempiasu oli väritykseltään tumma tai tummahko sekä kyselyyni vastanneista suurin osa kertoi pitävänsä ja käyttävänsä eniten tummia vaatteita. Onhan se myös totta, että tummien asujen huoltaminen on helpompaa kun esim. mahdolliset tahrat eivät erotu niin helposti kuin vaaleista sävyistä. Jottei mallistosta olisi tullut liian synkkä valitsin mukaan voimakkaan punaisen tuomaan asennetta. Punainen väri oli historiassa vain kuninkaallisten käytössä ja tänäkin päivänä väriä käytetään herättämään huomiota (Mielenihmeet 2018). Sen uskotaan myös parantavan fyysistä suorituskykyä (Brander 2018).

5.3.1 Applikointi

Tämä erikoistekniikka päätyi opinnäytetyöhöni tavallaan kuin varkain, sillä se ei ollut itselleni mikään uusi tekniikka, joten en aluksi edes osannut ajatella sitä erikoistekniikkana. Applikointi eli päällikeompelu on kankaankoristelutapa, jossa pohjakankaaseen kiinnitetään erilaisia kuviota toisesta kankaasta esim. tiheällä siksak-ompeleella (Yli-Muilu 2016).

Aluksi ajattelin käyttäväni applikointia haluamieni pitsikuvioiden kiinnittämiseen muihin kankaisiin. Mutta kun tilaamani pitsi tuli huomasi sen olevan liian ohutta käytettäväksi yksinään. Se estäisi minua käyttämästä pitsikuvioita osana vaatteiden olkaimia sekä muita remmejä, koska pitsi ei kestäisi sellaisenaan vaadittua kuormitusta vaan mitä todennäköisimmin repeäisi käytössä. Niinpä päätin kokeilla onnistuisiko minun applikoida haluamiani kuviota ihokkaaseen, joka toisi kuvioille tukea mutta ei juurikaan erottuisi valmiista kuvioista.

Applikoitavat kuviot kiinnitetään toiseen kankaaseen liimaharsolla, jotta ne pysyisivät paikoillaan ompelun ajan. Usein liimaharson lisäksi käytetään irtirevittävää tukikangasta, joka nimensä mukaan revitään tai leikataan irti kun applikointi on valmis. Päätin kuitenkin itse jättää tuon irtirevittävän tukikankaan pois, sillä ne ovat jokseenkin tuhteja ja koin, että se tekisi lopputuloksesta liian jäykän. Varsinkin kun kaikki applikaationi tulisivat suhteellisen ohuille ja hyvin laskeutuville kankaille.

Tilaamani pitsin pohja on hyvin tyllimäinen ja siten hyvin läpikuultava ja ohut, minkä takia sitä silittäessä sai olla silitysraudan lämpötilan kanssa hyvin tarkka. Jos silitysrauta oli liian haalea liimaharso ei kiinnittynyt, mutta jos lämpötila oli liian korkea se sulatti pitsiin reikiä. Kun silityksen kanssa onnistui oli liimaharso ilokseni varsin huomaamaton pitsin sekä ihokkaan välissä. Se toi kuitenkin sopivasti tukea sekä esti joustavia pohjakankaita venymästä liikaa ompelun aikana.

Kuvioiden kiinnittämiseen käytin tiheää siksak -ommelta ja ompeleen leveyttä vaihtelemalla sain myös kuvion kärjet sekä kapeammat kohdat tikattua kauniisti. Tämä tiheä ommel myös estäisi pitsikuvioiden reunojen liestymisen käytössä, mikä on erittäin tärkeää varsinkin niiden kuvioiden kohdalla joita tulisin käyttämään ikään kuin erillisinä osina olkaimissa ja muissa remmeissä. Nämä kyseiset kuviot leikkasin tarkoin siksak-ompeleen reunoja pitkin irti, jolloin niistä tuli ikään kuin itsetehtyjä kangasmerkkejä.

5.3.2 Strassit

Minulle oli alusta asti selvää, että tulisin käyttämään asujeni koristeena myös strasseja, sillä tietynlainen glamour on niin iso osa showbisnestä ja mikä toisikaan paremmin glamouria asuihini kuin säihkyvät timantit!

Omistin jo ennestään strassien kiinnittämiseen suunnitellun kolvin, joten Hotfix strassien käyttö tuntui hyvin luonnolliselta. Hotfix strassien käyttö on myös nopeampaa, kun liima on jo valmiina strassissa eikä tarvitse erikseen alkaa vielä sen kanssa sotkemaan. Strassikolvi toimii sähköllä ja siihen on mahdollista vaihtaa erikokoisia päitä, jotta erikokoisten strassien kiinnittäminen onnistuisi mahdollisimman hyvin. Kun kolvissa on oikean kokoinen pää, on sen avulla helppo poimia kiinnitettävät strassit kolviin, jonka jälkeen kuuma kolvi sulattaa strassissa olevan liiman. Kun strassin liima on sulanut sopivasti, se kiinnitetään kolvin avulla haluttuun kohtaan. Strassia kannattaa kiinnityksen jälkeen vielä painaa hetken paikoilleen, jotta liima varmasti tarttuu kunnolla kankaaseen. Strassi on kuitenkin kolvin jäljiltä tulikuuma, joten sormen suojaaminen hanskalla tai muulla keinoin on hyvin suositeltavaa.

Strassien sävyt valikoituivat käyttämieni kankaiden sävyjen mukaan. Halusin niiden tuovan näyttävyyttä ja kimalletta, täydentäen kokonaisuutta ilman että ne joko hukkuisivat kankaiden väreihin tai vastakkaisesti veisivät liikaa huomiota esimerkiksi pitsin kuvioilta. Halusin myös strassien avulla korostaa pitsin erilaisia kuviota, joten hankin strasseja monessa eri koossa jotta voisin niiden kokoja vaihtelemalla luoda myös strasseista pitsin muotoja mukailevia kuviota.

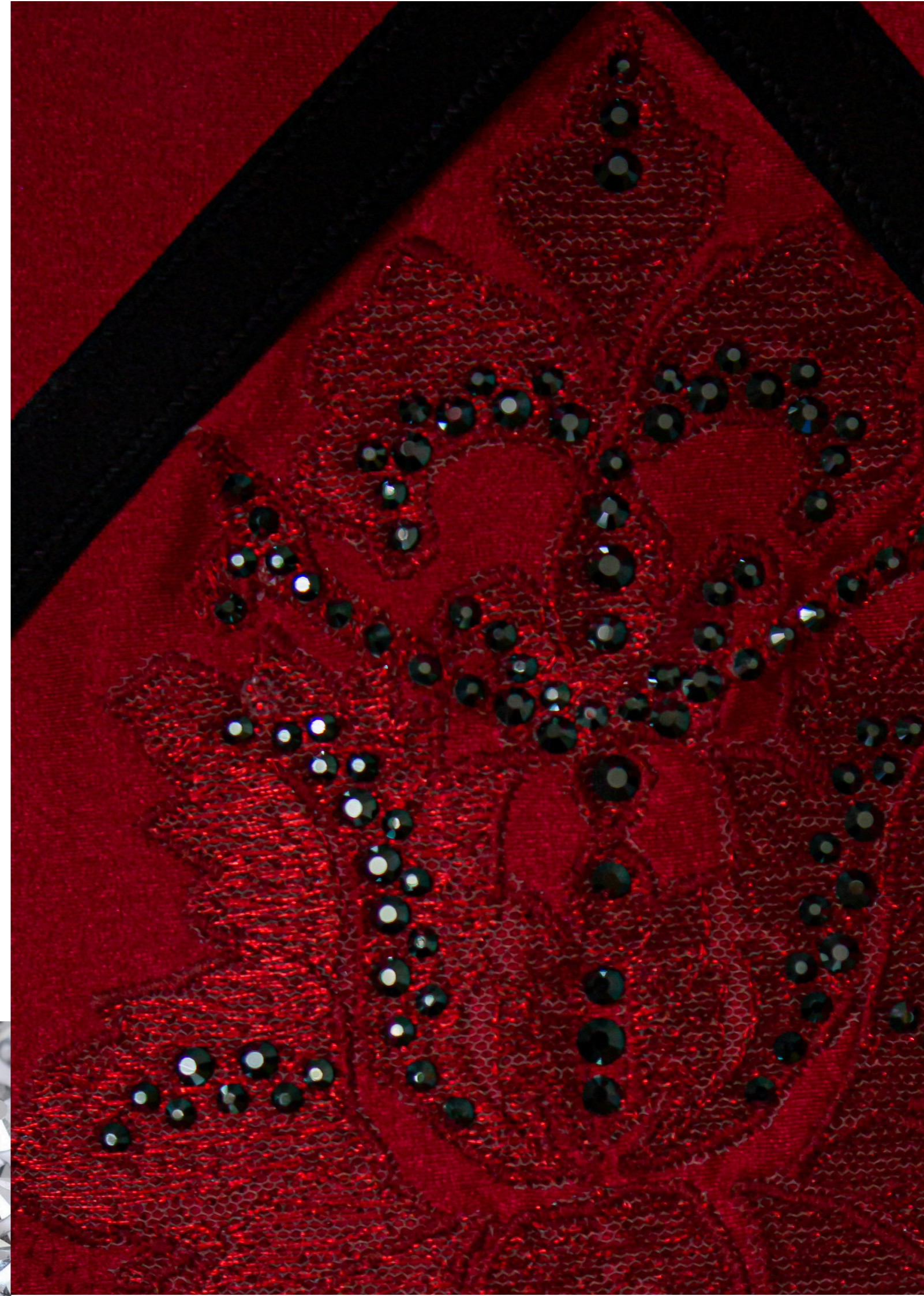
Light Siam

Jet Hematite

Crystal Labrador

5.3.3. Strutsin sulat

Varsinkin burleskissa kaiken kimalteen ja strassien lisäksi erilaisia sulkia näkee käytettävän paljon. Suurikokoisista sulista tehtyjä näyttäviä sulkaviuhkoja nähdäänkin usein juurikin klassisen tyylin burleski esityksissä. Tällainen sulkaviuhka toimikin vahvana inspiraationa mallistostani löytävälle sulkakaulukselle. Päätin käyttää sulkia myös muissa mallistoni kappaleissa, sillä koin että kaulus olisi ainoana sulkia sisältävänä kappaleena jäänyt muuten liian irralliseksi muusta mallistosta.

Useimmiten tällaiset sulkaviuhkat valmistetaan strutsin sulista, sillä varsinkin strutsien pyrstösulat ovat isoja ja hyvin näyttäviä. Tiesin jo entuudestaan, että Suomessa on ainakin yksi strutsitila, joten minun olisi ehkä mahdollista saada strutsin sulkia kotimaasta ulkomailta tilaamisen sijaan. Halusin myös ehdottomasti suosia kotimaassa tuotettuja sulkia, sillä silloin voisin myös luottaa paremmin niiden eettisyyteen.

Kotimaisten sulkien saaminen osoittautui kuitenkin haastavammaksi kuin olin aluksi kuvitellut. Suomesta löytyy kyllä useampikin tila, jotka kasvattavat strutseja mutta monelta tilalta sain vastauksena sen, että heillä ei ole sulkia varastossa vaan niitä voisi saada seuraavan kerran keväällä, mikä taas olisi minun kannaltani liian myöhään koska silloin minulle ei jäisi aikaa valmistaa tuotteita ennen palautuspäivää.

Ketolan
Strutsitila

Onnekseni useamman pettymyksen jälkeen löysin Rajamäellä sijaitsevan Ketolan Strutsitilan! Heillä oli sulkia varastossa ja pääsin ihan paikanpäälle valitsemaan juuri itseäni miellyttävät sulat. Valitsinkin mukaani sulkia muutamassa eri koossa, jotta välttyisin mahdollisimman hyvin sulkien katkomiselta. Kun pystyn käyttämään sulat kokonaisina ei arvokasta materiaalia mene hukkaan. Opin myös, että uros puolisten strutsien sulat ovat tummia, mikä oli minun kannaltani mahtavaa, sillä halusin käyttää mallistossani juurikin tummasävytteisiä sulkia. Sain heiltä myös oivan vinkin sulkien käsittelyyn höyryttämällä. Ohessa kuva sulasta ennen höyrytystä sekä höyrytyksen jälkeen. Ero sulan pörheydessä on selkeä.

Koska sulkien keskiruoto on todella kova, oli selvää ettei niiden kiinnittäminen onnistuisi ompelukoneella. En halunnut myöskään vain liimata niitä paikoilleen, sillä pelkäsin sotkevani sulat liimalla ja mieleeni tuli myös, että käytössä sulat voisivat irtoilla liimauksistaan. Niinpä päätin ommella sulat yksitellen käsin paikoilleen ja kiinnittää vain sulkien ruotojen päät paikoilleen liimalla. Työtapa oli hidas, mutta olen hyvin tyytyväinen lopputulokseen. Sulat pysyvät tukevasti paikoillaan, mutta kiinnitykset eivät juurikaan näy lopullisessa työssä. Uskon, että pystyn tätä kyseistä työtapaa soveltamaan kaikissa muissakin kappaleissani, joihin tulee sulkia.

Yllä sulka ennen höyrytystä ja alla höyrytyksen jälkeen.

5.4 Luonnokset

Tavoitteenani oli luoda kehopositiivisuutta korostavan vaatemallisto esiintyville artisteille, joten tutkimukseni tulokset ohjasivat mallistoni suunnitteluprosessia vahvasti. Halusin asuillani korostaa niitä kohtia vartalossa joihin ihmiset yleisesti ovat eniten tyytyväisiä itsessään ja taas häivyttää niitä kohtia, jotka tuottavat eniten epävarmuutta. Näin lopputuloksena olisi mallisto, joka tukisi esiintyjien positiivista kehonkuvaa. Tietysti jokainen esiintyjä on yksilö ja kamppailee omien epävarmuuksiansa kanssa, joten keskityin hyödyntämään mallistoni suunnittelussa kyselyni sekä haastatteluideni perusteella kokoamiani tietoja siitä mihin kohtiin ihmiset ovat yleisimmin tyytyväisiä ja mitkä taas ovat niitä kohtia, jotka halutaan usein peittää.

Vahvana visuaalisena inspiraationani ovat toimineet sirkus sekä burleski. Molempien taiteenlajien perinteisemmät tyylisuunnaukset ovat hyvin koristeellisia sekä näyttäviä. Inspiroiduin vahvasti varsinkin burleskissa usein käytettävistä sulkaviuhkoista, joista puhuin tarkemmin jo aiemmin ja halusin käyttää strutsin sulkia osana mallistoani. Niinpä voisin ajatella, että suunnitteluprosessini oli osittain myös materiaalilähtöinen.

Kuten jo aiemmin olen todennut, esiintymisasujen laajuuden vuoksi rajasin opinnäytetyöni koskemaan sirkusta, tanssia sekä burleskia. Näilläkin lajeilla on hyvinkin spesifejä vaatimuksia pukujen suhteen, eivätkä nämä vaatimukset kohtaa toistensa kanssa. Siispä päätin, että en mallistoaani suunnitella edes yritä jokaisen asun kohdalla täyttää kaikkia näitä vaatimuksia, koska se olisi suorastaan mahdotonta. Vaan sen sijaan pyrin suunnittelemaan asuista erityyppisiä, jolloin yksi asu sopisi paremmin burleskiin kun taas toinen asu sopisi paremmin sirkukseen.

Muotokielen, materiaalien sekä värien toistuvuudella pyrin saamaan mallistosta yhtenäisen sekä mahdollistamaan malliston osien erilaisen yhdistelyn. Mitä paremmin eri osia pystyisi yhdistelemään toistensa kanssa sitä, laajemmin asut pystyisivät täyttämään esiintyjien tarpeet yksilöinä.

5.5 Kaavoitus ja valmistus

Monen mallistoni tuotteen kaavoitus lähti liikkeelle naisten peruskaavasta ja osaan käytin pohjana jo minulla aiemmin olemassa olevia kaavoja, kuten sivusaumattomien lycra shortsien kaava. Koska tulisin käyttämään paljon joustavia kankaita, kuten lycraa piti se muistaa ottaa huomioon kaavojen mitoituksessa. Tutkimukseni aiheen puolesta koin, että minun on perusteltua valmistaa mallistoni eri asukokonaisuuksia eri kokoisille kehoille. Vaikka tämä tulisikin tuottamaan minulle enemmän työtä kuin että tekisin kaikki asut samankokoisina, jolloin pystyisin hyödyntämään samoja kaavoja useammassa tuotteissa. Halusin myös luoda säädettävyyttä valjas-tyyppisiin tuotteisiin, mikä osaltaan tuotti lisätyötä, mutta parantaisi tuotteiden käytettävyyttä.

Vaikka minulla onkin jo aikaisemman koulutukseni ansiosta jonkin verran kokemusta kaavoituksesta, päätin tehdä lähes kaikista mallistoni kappaleista aluksi prototyypit. Niiden avulla varmistaisin vaatteiden leikkauksien asettumisen oikeisiin kohtiin kehoa. Suunnitelmissani oli myös valmistaa sellaisia tuotteita, jollaisia en ollut koskaan aiemmin tehnyt, kuten iso sulkakaulus. Kyseinen kaulus kokikin aikamoisia muutoksia matkan varrella; ensimmäisen prototyypin metallisesta rungosta rigilene muoviluulla tuettuun kangaspohjaan, johon sitten kiinnitin sulat käsin ommellen. Sulkien kiinnittämisen hitaudesta huolimatta lopullinen kaulus on myös paljon kaupallisempi ja ehdottomasti käytännöllisempi, niin käytön, kuljetuksen kuin säilyttämisenkin kannalta.

Ensimmäinen prototyyppi sulkakauluksesta.

Sulkakauluksen lopullinen toteutustapa.

Ehdottomasti eniten haastetta minulle tuotti isoimpien kokojen kaavoitus sekä valmistus. Rotevampien kehojen malli poikkeaa perinteisestä ”mallinvartalosta” hyvinkin paljon ja tämä seikka pitää osata huomioida jo vaatteita kaavoittaessa.

Minulla ei juuri ollut ennestään kokemusta XL ja sitä suurempien vaatteiden kaavoituksesta. Asiaa mutkisti entisestään se, että koululta ei löytynyt niin isoja peruskaavoja vaan minun piti suurentaa olemassa olevia kaavoja aikalaille. Prototyypin teko sekä niiden sovitus auttoivat, mutta siitä huolimatta vielä lopulliseenkin työhön tuli muutoksia viimeisen sovituksen jälkeen.

Vallitsevan Covid-19 pandemia tilanteen takia olen työskennellyt suurimmaksi osaksi kotoa käsin, minkä takia työtilani ovat olleet hyvin rajalliset. Kaavoitus sekä kankaiden leikkuu on pitänyt hoitaa lattialla, koulun isojen pöytien sijaan. Välillä pääsimme työskentelemään koululle, mutta tilanteiden muuttuessa jatkuvasti, piti sitä koko ajan pelätä, että koska pitää taas kiireen vilkkaa käydä hakemassa tavaransa pois ennen kuin koulu jälleen sulkeutuu. Onnekseni omistin jo entuudestaan hyvin toimivat kotiompelukoneet, sillä muuten olisi malliston toteutus todennäköisesti kutistunut konseptiksi.

Lopullisen tuotteen sovitus

Bodyn valjas -osuuden kokoamista sovitusuken päällä

Sulkakaulus takaa

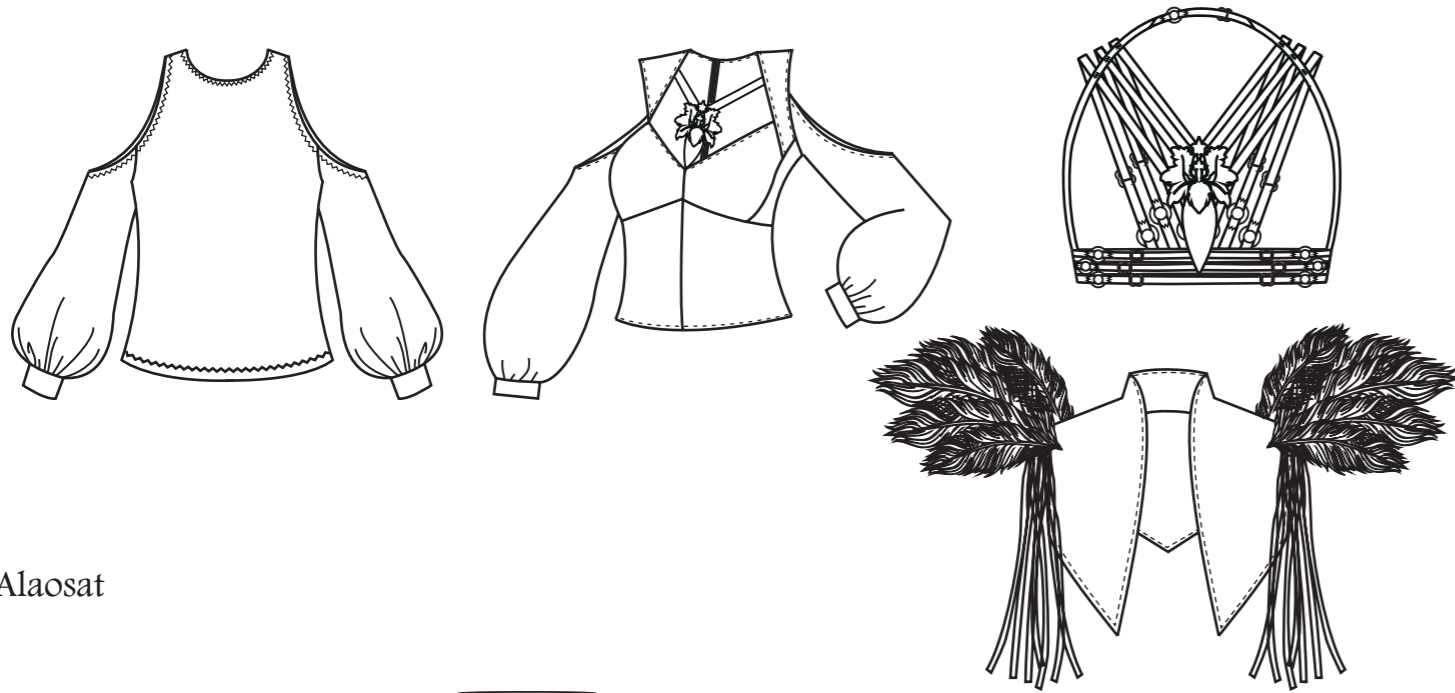
6. Mallisto

6.1 Line up

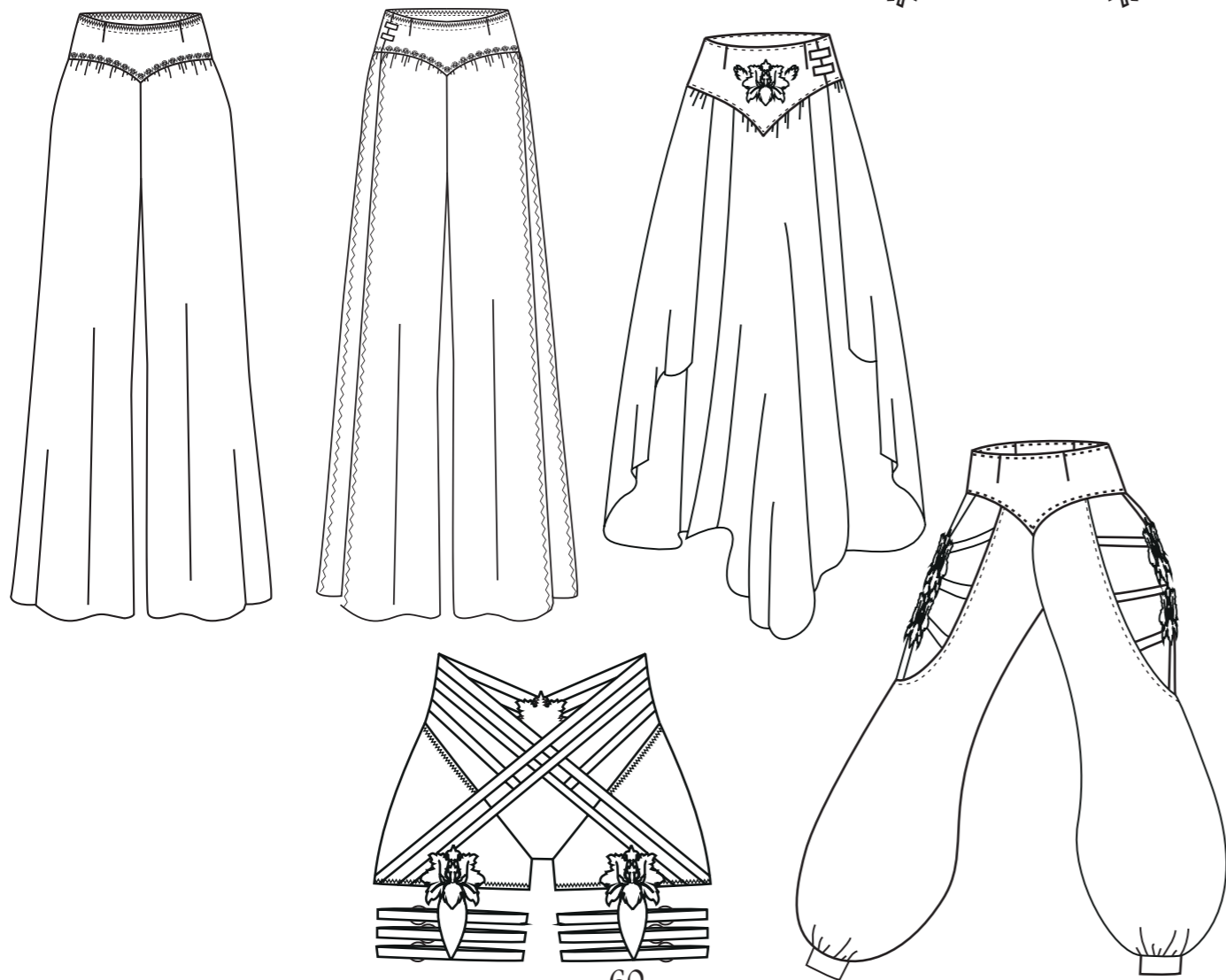

6.2 Mallistokartta

Yläosat

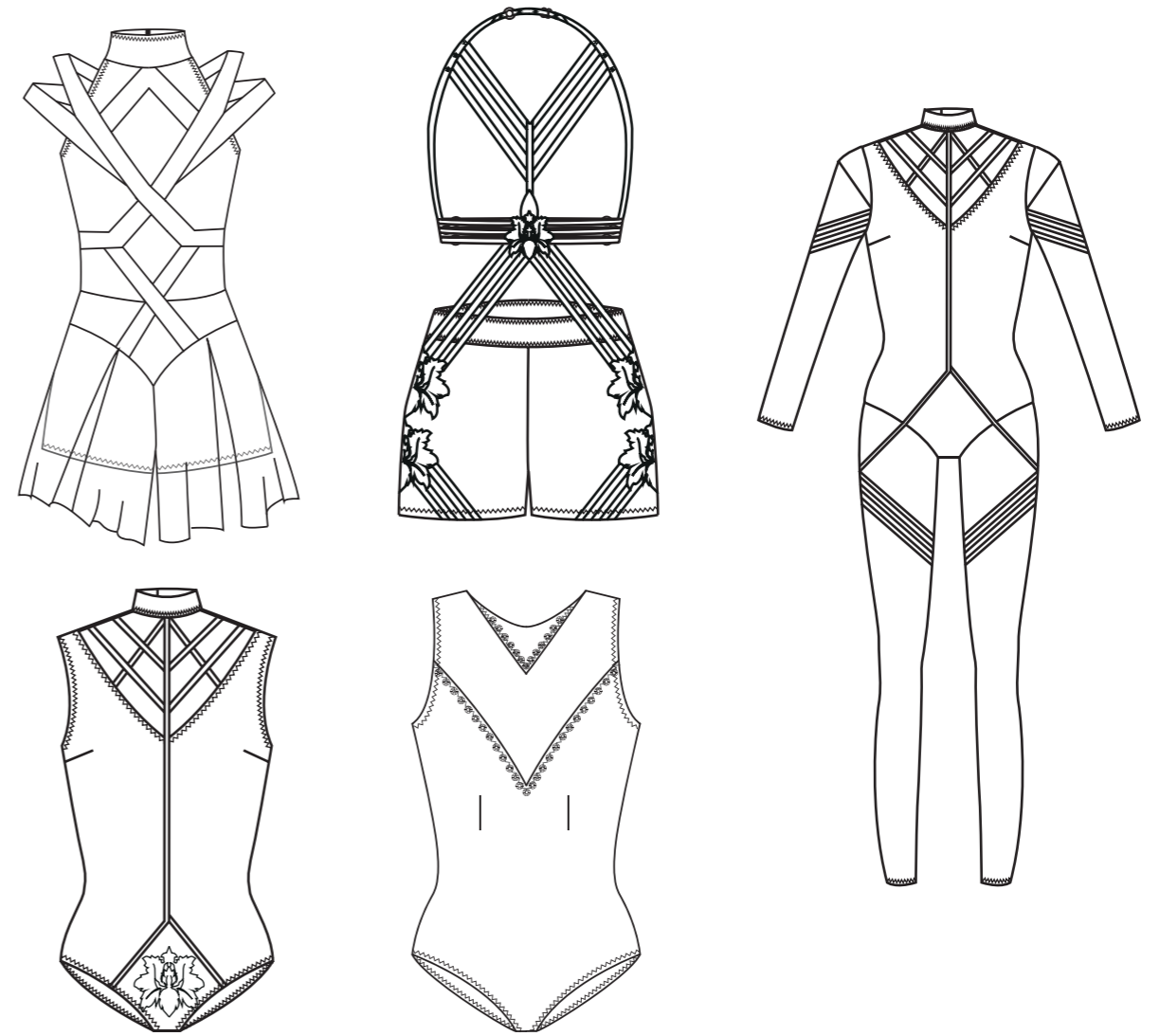

Alaosat

60

Bodyt ja haalarit

Asusteet

61

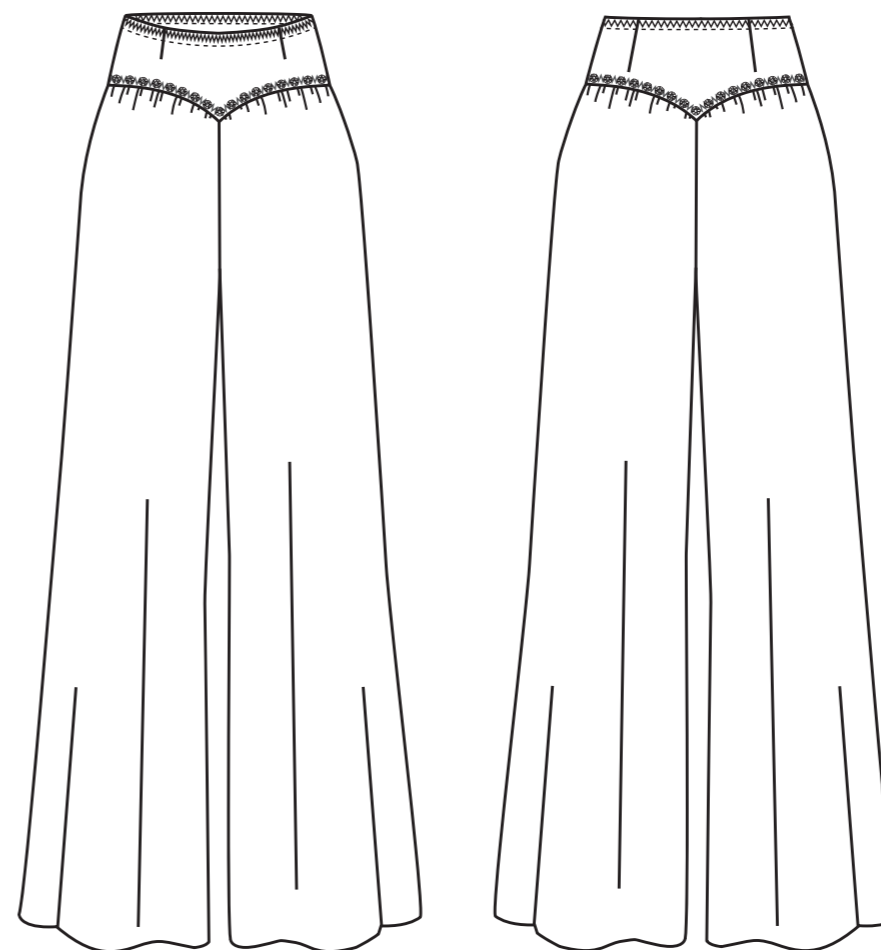
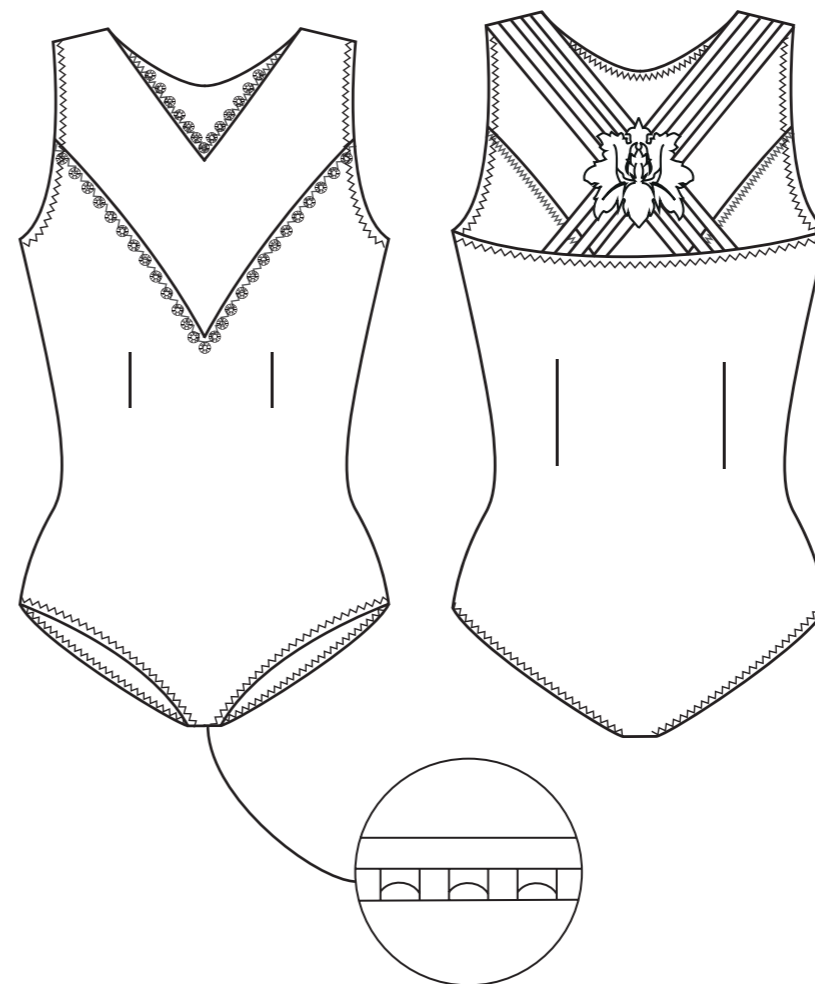
6.3 Esityskuvat

Asu 1.

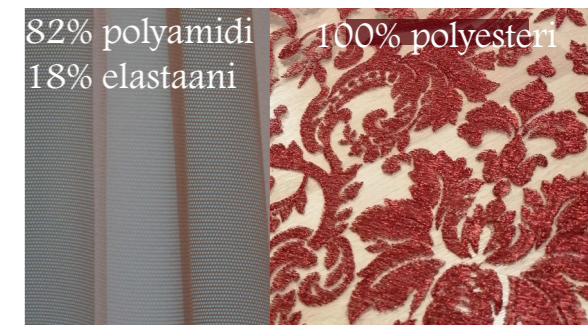
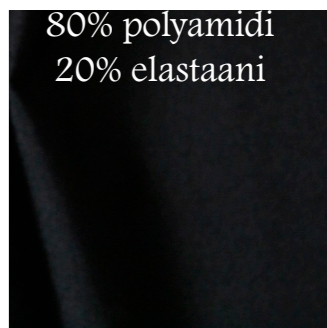
Palautettava asu

62

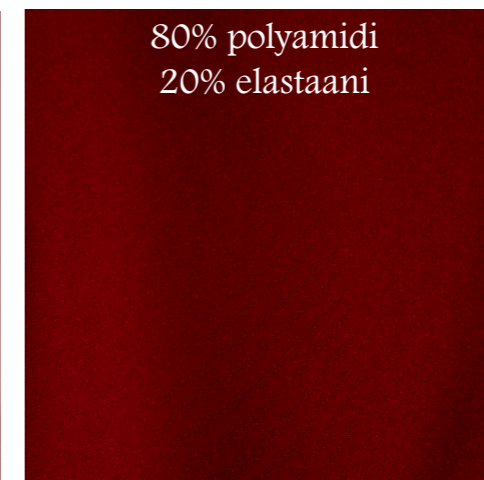
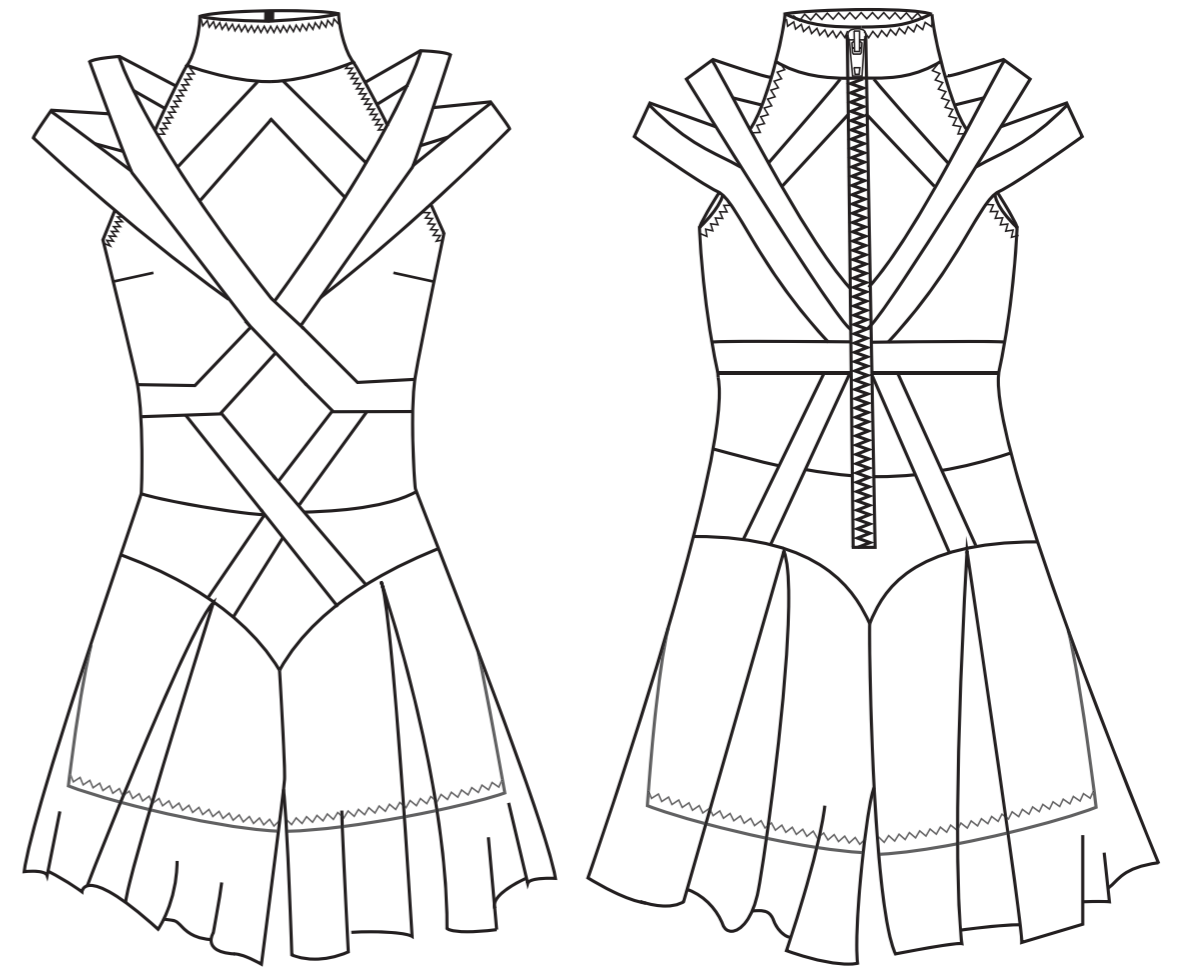
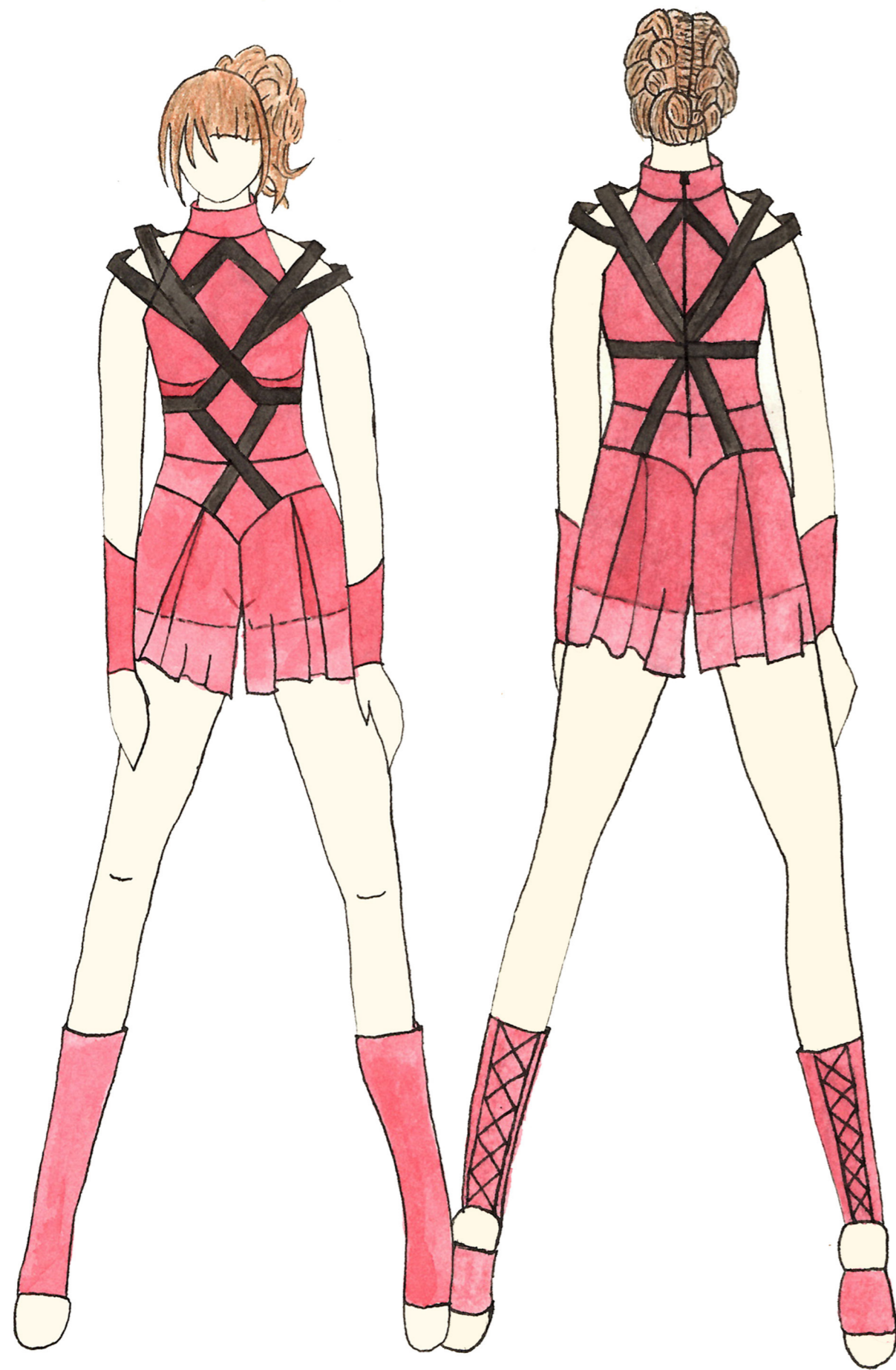

63

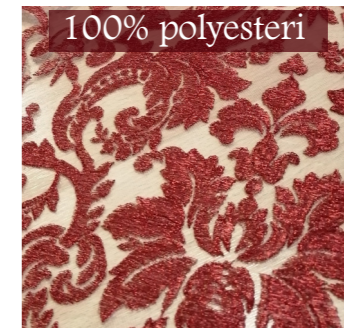
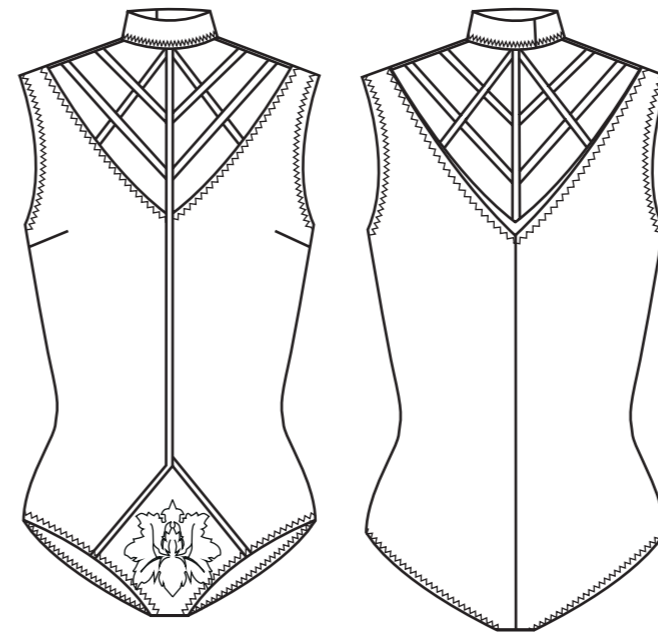
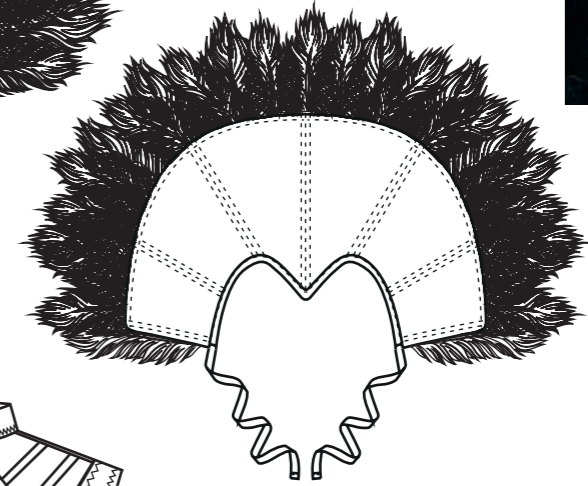

Asu 2.

Asu 3.

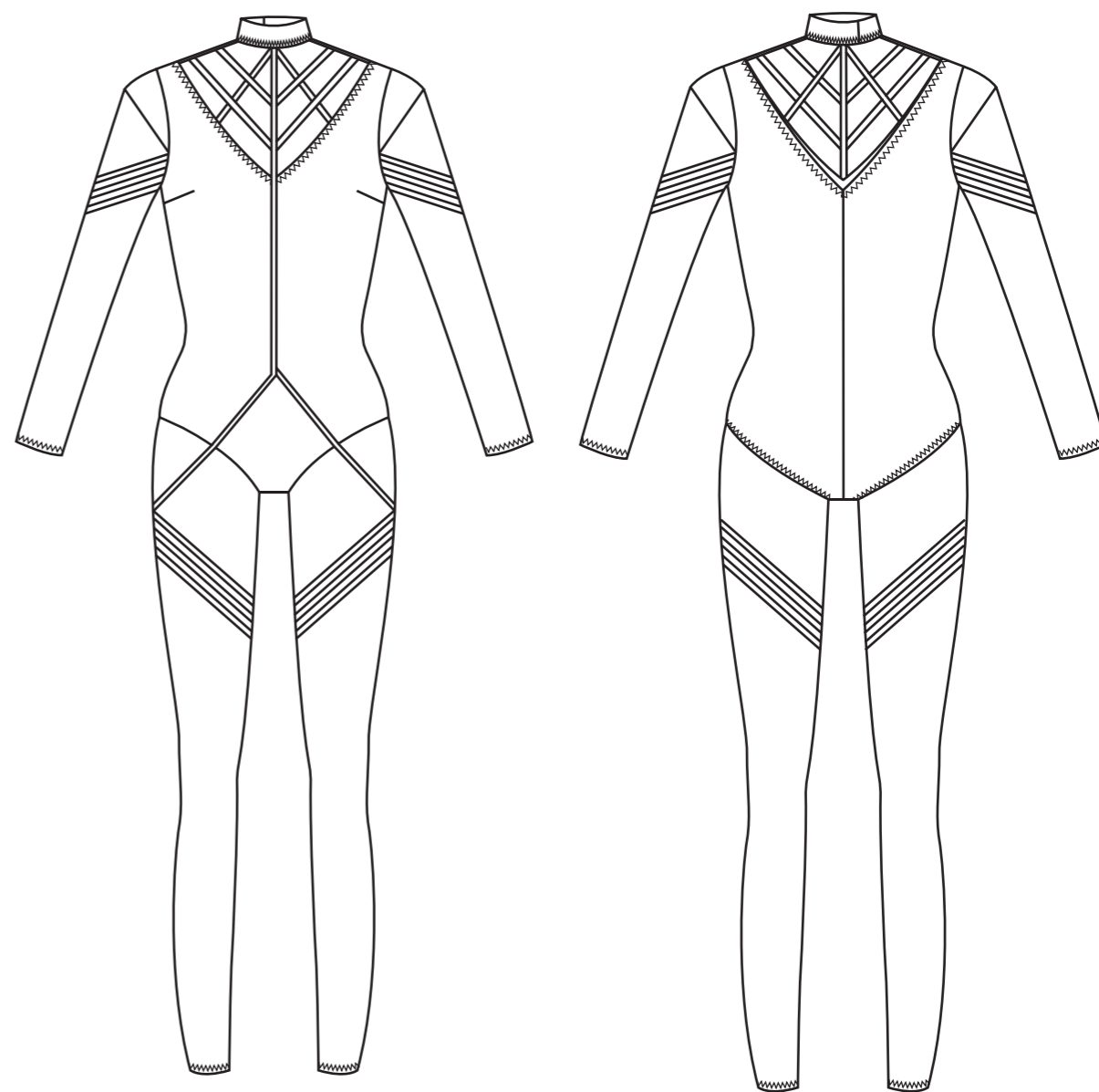
Palautettava asu

Asu 4.

68

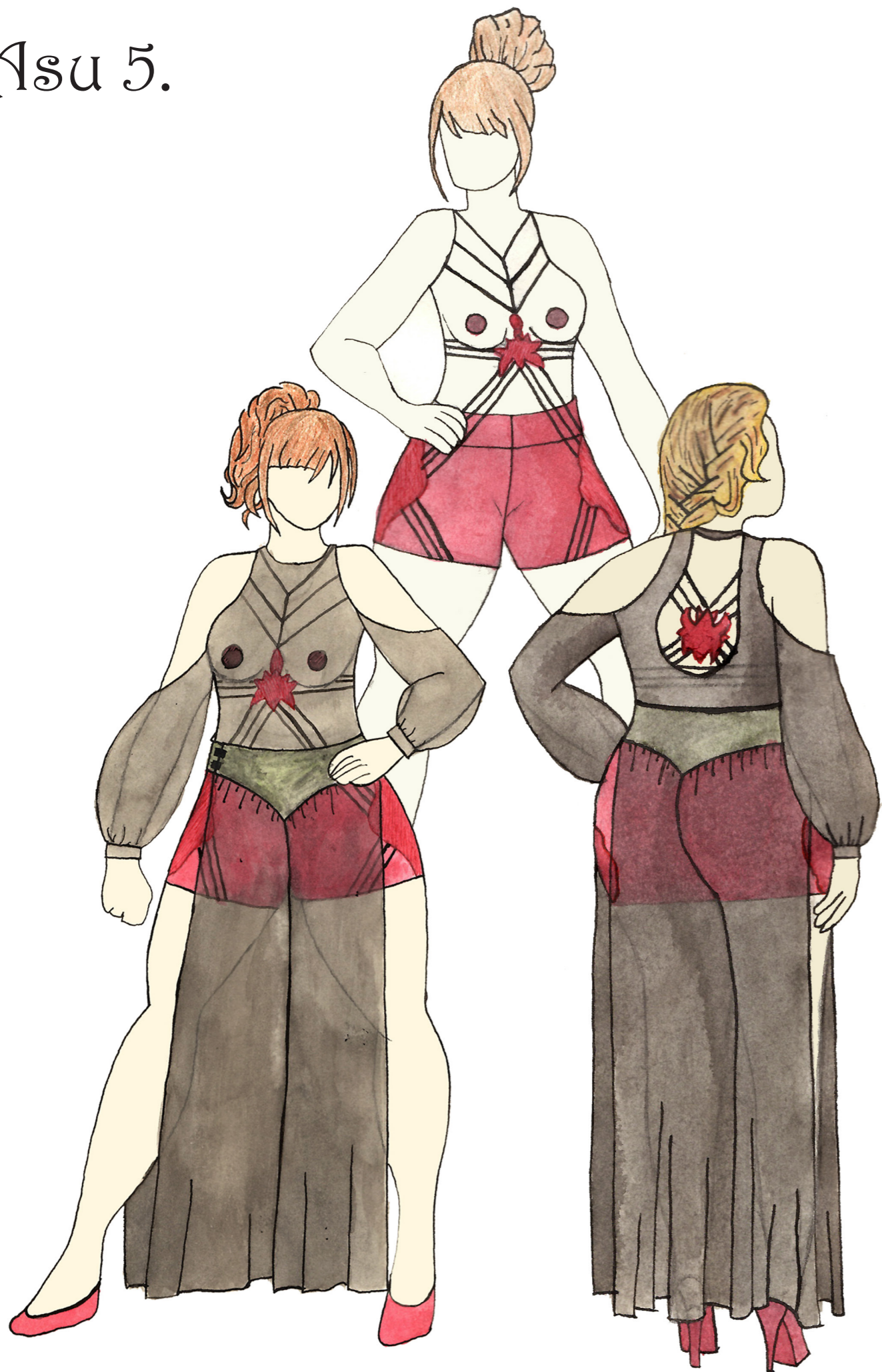

80% polyamidi
20% elastaani

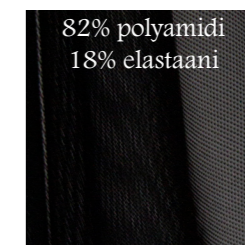
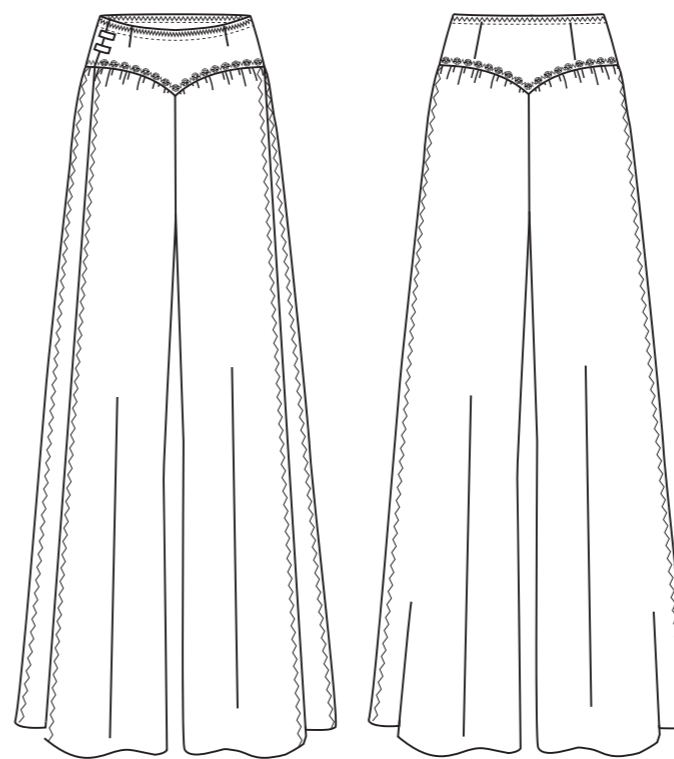
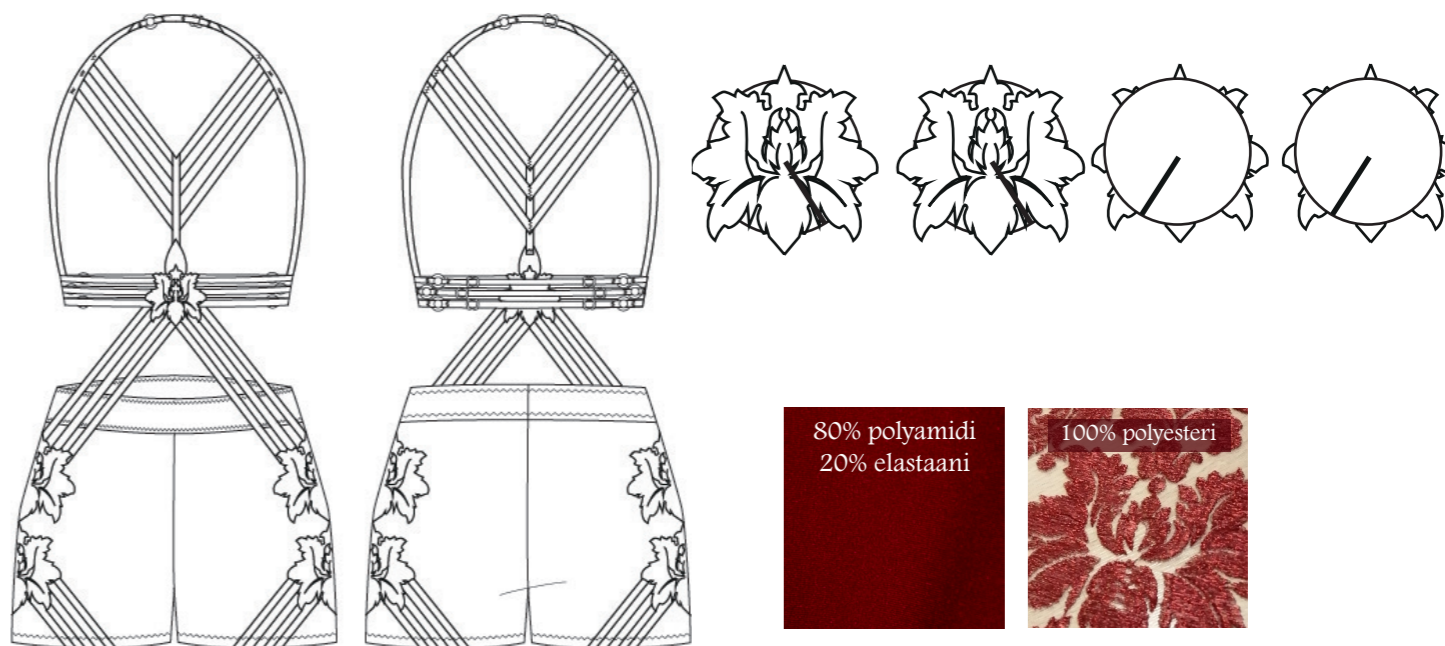
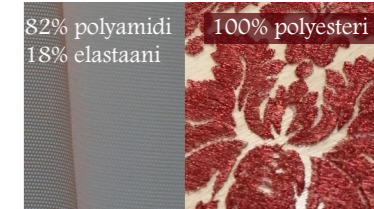
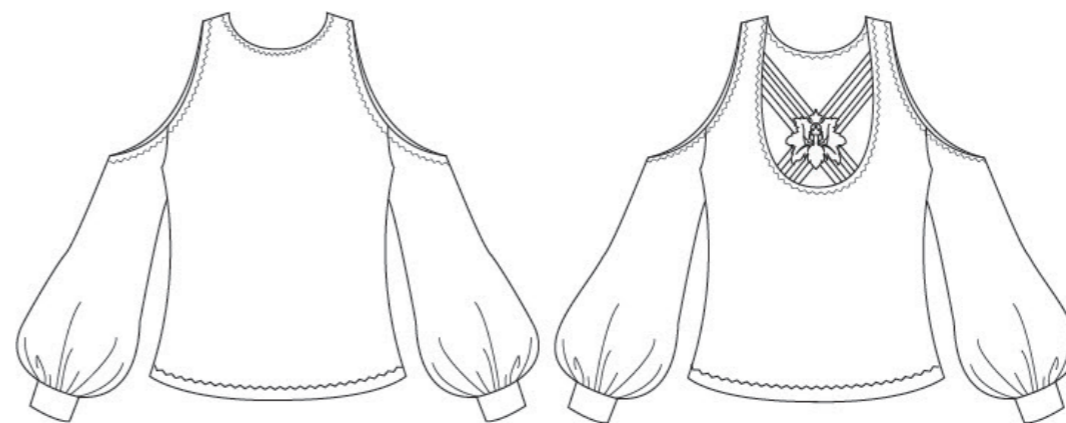
82% polyamidi
18% elastaani

69

Asu 5.

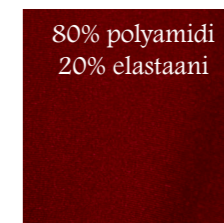
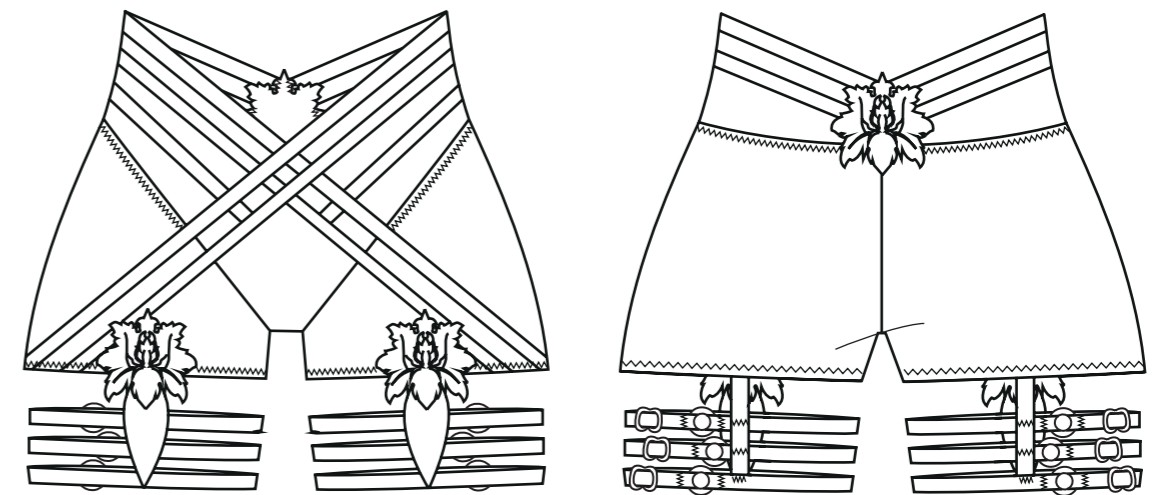
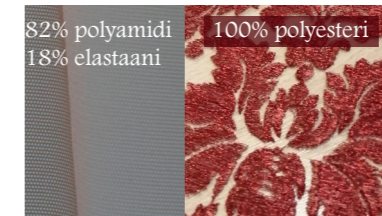
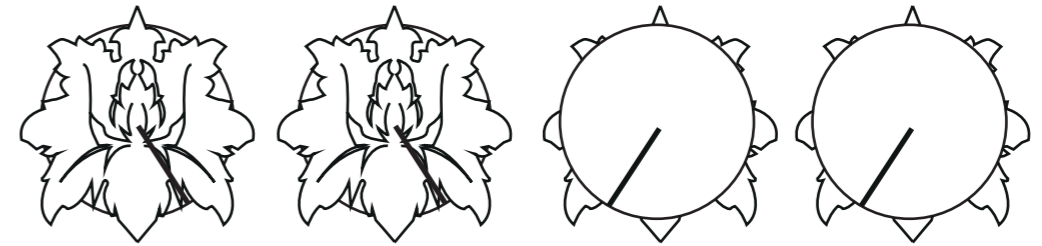
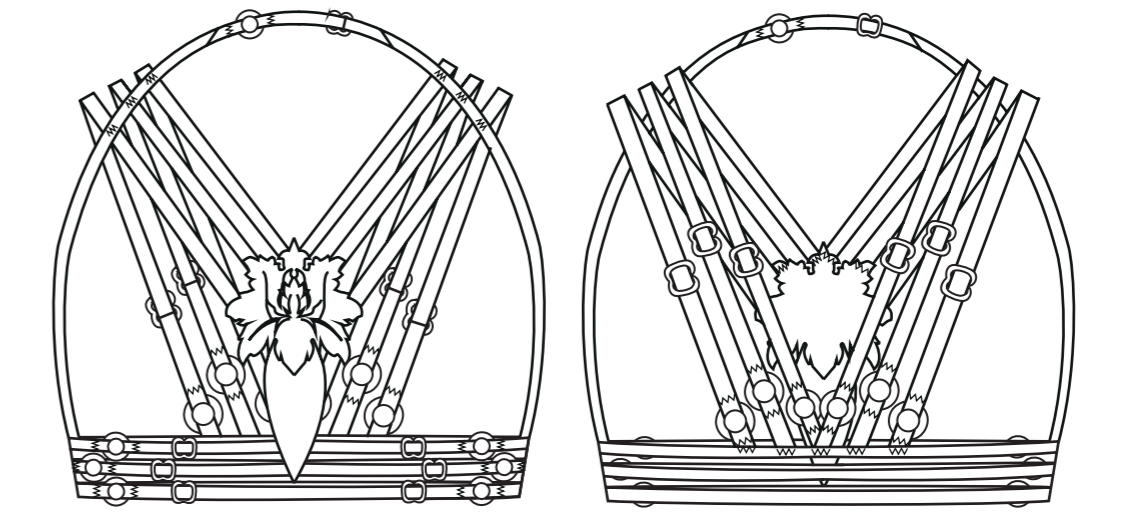
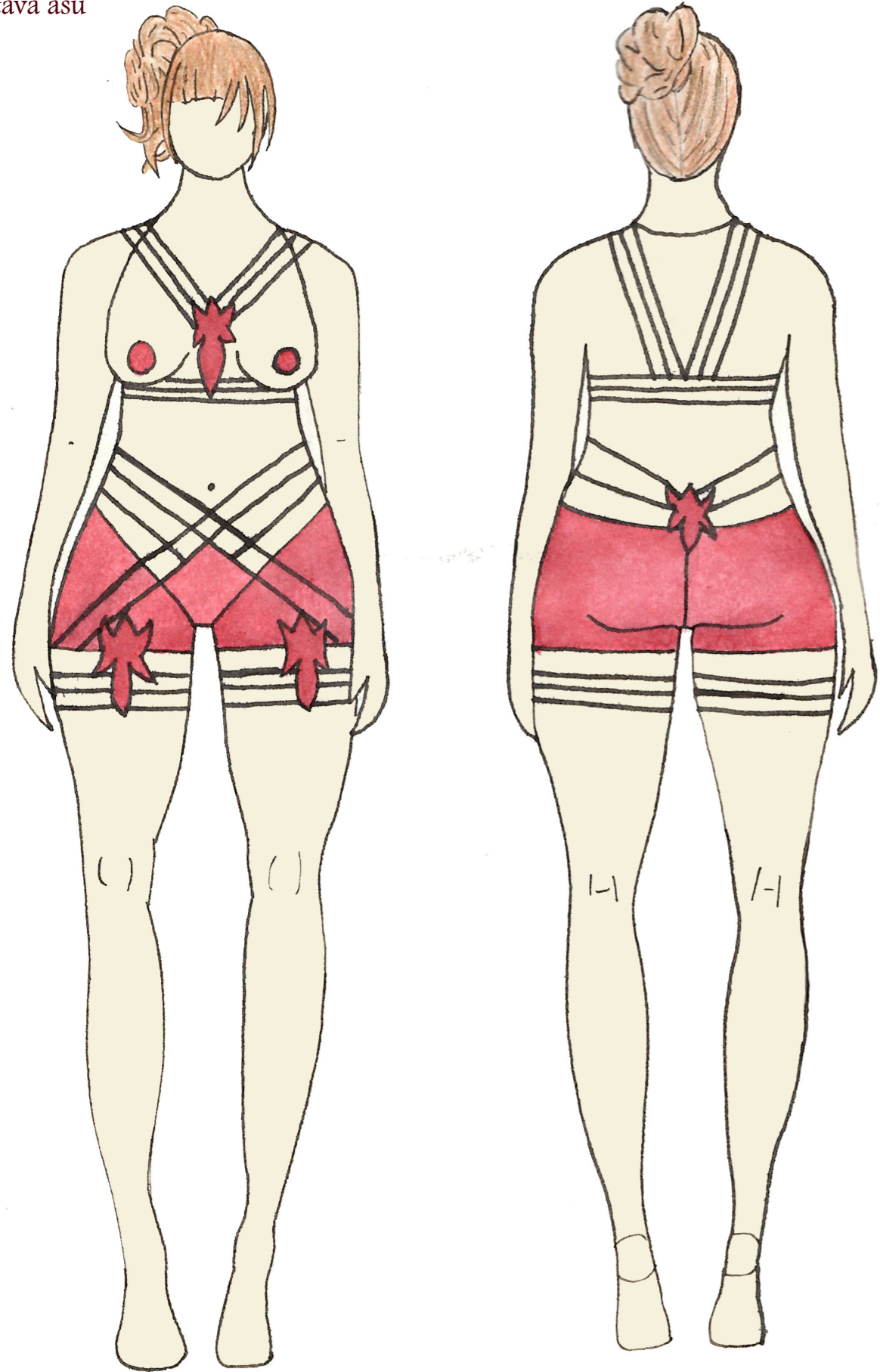
70

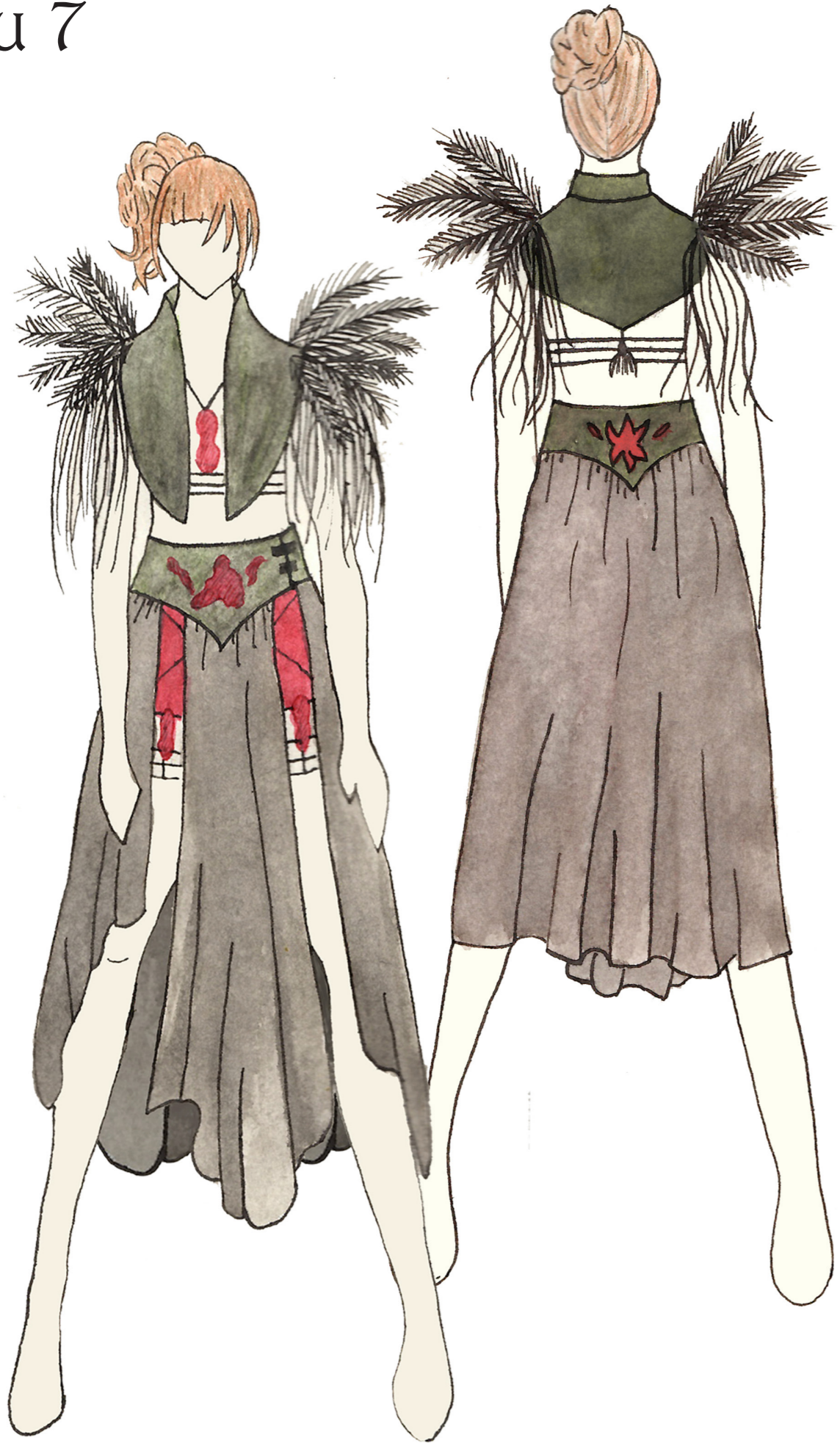
71

Asu 6.

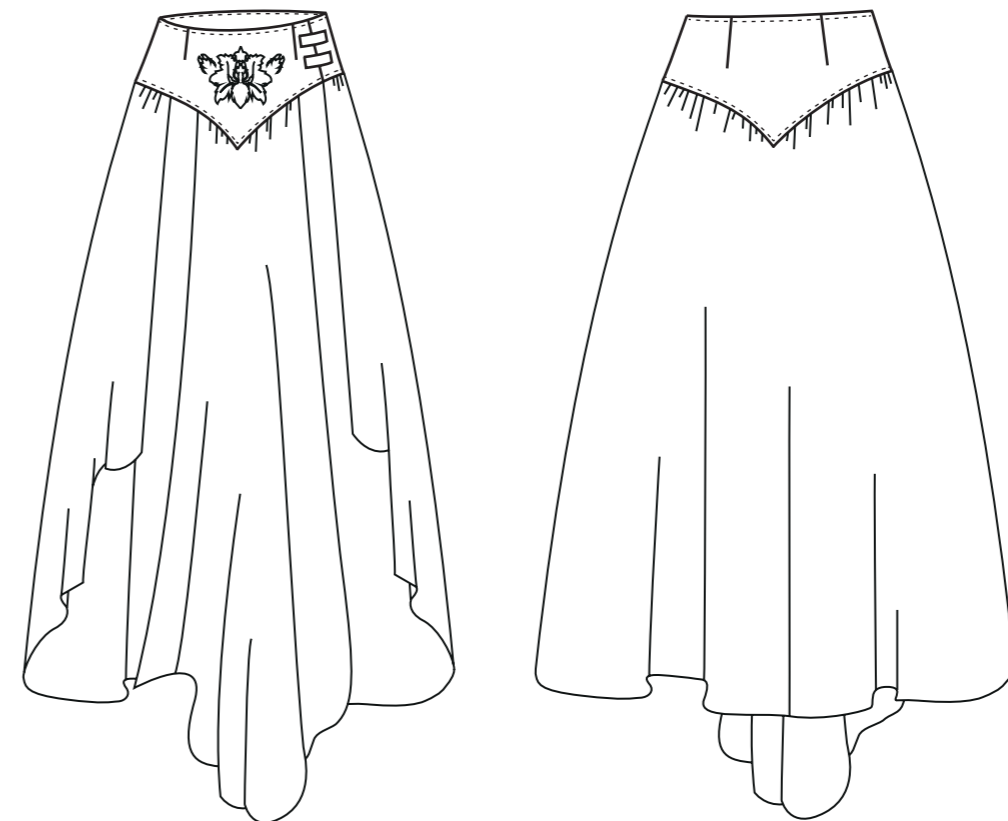
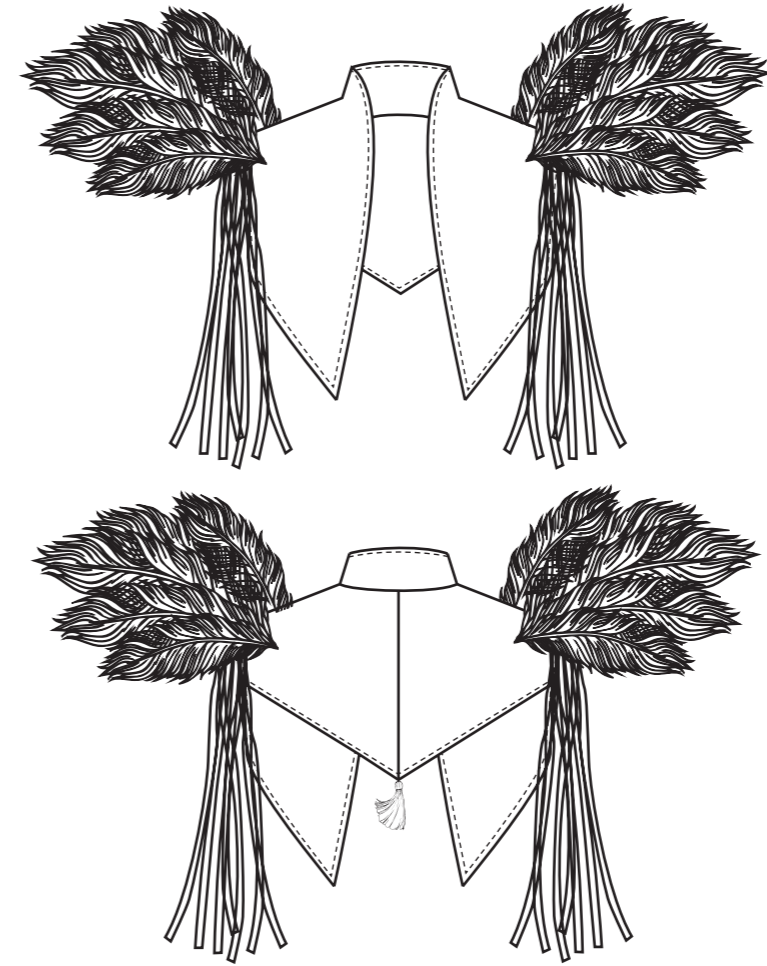
Palautettava asu

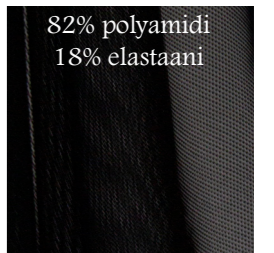
Asu 7

74

75

Asu 8.

82% polyamidi
18% elastaani

100% polyester

polyesteri sekoite

6.4 Editorial kuvat

Kuvaaja: Eero Koistinen

Mallit: Caisa Calin ja Elina Pääkkönen

MUAH: Jasmiina Walters

Kuvauspaikka: Lahden Tanssiopisto

7. Lopuksi

Opinnäytetyöni tavoitteena oli selvittää, näkyykö kehopositiivisuus esiintymisasuissa tällä hetkellä ja miten kehopositiivisuutta voitaisiin tukea esiintymisasujen avulla. Kehopositiivisuus on aiheena ollut pinnalla jo jonkin aikaa ja ihmisten asenteetkin ovat jo ainakin näennäisesti alkaneet muuttua. Tutkimuksissani kuitenkin selvisi, että yhteiskuntamme luomat mielikuvat ihanne-
vartalosta ovat juurtuneet hyvin syvälle ja se aiheuttaa vieläkin normista poikkeavien kehojen syrjintää. Tästä aiheutuvat ulkonäköpaineet koskevat erityisesti esiintyviä artisteja, sillä he ovat alituisen ihmisten arviovan katseen alla. Minut kuitenkin yllätti se, että eniten paineita ja arvostelua esiintyivät artistit kokivat saavansa ammattikentällä muilta vertaisryhmiltä.

Esiintyjälle mieluisen esiintymisasun tuoma lisävarmuus ja itsetuntoa kohentava vaikutus on kiistaton. Hyvä esiintymisasu tukee esiintyjää ja auttaa häntä pääsemään sisään lavapersoonansa. Kun taas epämieluisa puku saa esiintyjän tuntemaan itsensä epävarmaksi ja se välittyy helposti hänen olemuksestaan lavalta katsojille saakka. Pahimmillaan epämieluisa puku voi jopa häiritä esiintymistä. Esiintymisasuilla on siis suurempi psykologinen vaikutus kuin voisi luulla.

Koska jokainen esiintyjä on yksilö ovat heidän epävarmuutensakin erilaisia, siksi se miten voisimme korostaa kehopositiivisuutta esiintymisasuilla on myös hyvin yksilöllistä. Tekemäni taustatutkimus kuitenkin viittaisi siihen, että on olemassa toistuvia kehonosia, jotka aiheuttavat eniten epävarmuutta esiintyjissä, kuten vatsa ja taas toistuvia kehonosia, joita halutaan eniten korostaa. Nämä mielessäni suunnittelin mallistoni ja koen, että lopputulos ilmentää suhteellisen hyvin tutkimustuloksiani.

Editorialini kuvauspaikkana toimi Lahden tanssiopisto ja yhteistyömme mahdollisesti jatkuu heidän kanssaan siten, että ainakin osa asuistani pääsisi heidän oppilaidensa testaamiksi ihan käytännössä. Odotankin innolla millaisen vastaanoton asuni saavat ja miten ne oikeasti toimivat erilaisissa sirkuslajeissa.

Opinnäytetyöni aihe on hyvin laaja, vaikka rajasin sen koskemaan vain tiettyjen lajien esiintymisasuja. Tuntui, että aina vain löytyi lisää mielenkiintoisia lähteitä, joihin olisin halunnut perehtyä, vaikka taustatutkimuksen olisi pitänyt olla jo valmis. Muutenkin projektin aikatauluttaminen oli haasteellista. Covid-19 pandemian takia koulu oli välillä suljettuna ja jouduin työskentelemään paljon etänä ja koin, että informaatio ei kulkenut. Aikataulut olivat epäselviä ja monia niihin liittyviä asioita tuli kokonaan yllätyksenä. Henkinen jaksaminen oli hyvin koetuksella ja siitä kärsivät niin kirjoittaminen kuin mallistonkin valmistus.

Kaiken kaikkiaan prosessi kuitenkin opetti minulle paljon. Haastoin itseäni niin ompelussa kuin kaavoituksessakin ja minusta oli antoisaa saada haastatella ihmisiä tutkimustani varten. Toivon, että opinnäytetyöni herättäisi keskustelua kehopositiivisuudesta entisestään ja toisi siihen uusia tulokulmia. Vaikka mallistoni onkin suunnattu ensisijaisesti naisille, on yhtä tärkeää, että miesten epävarmuudet kehojensa suhteen huomioitaisiin esiintymisasujen suunnittelussa sekä valmistuksessa.

Kiitokset

Perhe ja Ystävät

Pumu17

Riikka Heiskanen

Victor Huusko

Armas Lintusaari

Pipsa Ilpala

Klovni Sébastian

Helmi Kantola

Henna Valkeamäki

Henriikka Roo

Kaisla Kivistö

Marjut Yli-Mäyry

Minna Cheung

Susanna Björklund

ullaka

Ketolan

Strutsitila

Kirjalliset lähteet

Brander J. 2018. Väriterapia: lue, mitkä värit sopivat elämäntilanteeseesi parhaiten juuri nyt. Anna. Viitattu 29.4.2021. Saatavissa <https://anna.fi/hyvinvointi/itsetuntemus/variterapia-lue-mitka-varit-sopivat-elamantilanteesi-parhaiten-juuri-nyt>

Dufton M. 2016. Mistä tunnistaa laihan lihavan?. Yle. Viitattu 20.3.2021. Saatavissa <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2015/09/15/mista-tunnistaa-laihan-lihavan>

Emmanuele J. 2020. Lizzo Says ”Body Positivity” Just Isn’t Good Enough Anymore. Bustle. Viitattu 28.11.2020. Saatavissa <https://www.bustle.com/entertainment/lizzo-does-nt-identify-as-body-positive>

Finavia. 2018. Haluatko lentoemännäksi tai stuertiksi? Kokenut lentoemäntä kertoo, mitä työ oikeasti vaatii. Viitattu 20.3.2021. Saatavissa <https://www.finavia.fi/fi/uutishuone/2018/haluatko-lentoemannaksi-tai-stuertiksi-kokenut-lentoemanta-kertoo-mita-tyo-oikeasti>

Harjunen H. 2007. Lihavuus välitilana. Teoksessa Kyrölä K. & Harjunen H. (toim.) Koolla on väliä! – Lihavuus, ruumisnormit ja sukupuoli. Helsinki: Like, 205-227.

Heiskanen R. 2020. Sirkusvaatturi. Wriic’s. Haastattelu 23.11.2020.

Henriikka Roo. 2021. Tankotanssitaiteilija. Haastattelu 7.1.2021.

Huusko V. 2020. Sirkusartisti. Haastattelu 27.12.2020.

Ilpala P. 2021. Sirkusartisti. Haastattelu 15.1.2021.

Kaaro J. 2020. Tutkimus selvitti kauneusihannetta: Tästä syystä hoikat naiset koetaan viehättäväksi. Seura. Viitattu 5.3.2021. Saatavissa <https://seura.fi/ilmiot/tiede-ja-luonto/tutkimus-miksi-hoikat-naiset-koetaan-viehattaviksi-syyta-televisiota/>

Kantola H. 2020. Tanssija. Haastattelu 8.12.2020.

Kinnunen T. & Puuronen A. (toim.) 2006. Seksuaalinen ruumis: Kulttuuritieteelliset lähestymistavat. Tampere: Tammer-Paino OY.

Kivistö K. 2021. Burleskiartisti. Haastattelu 29.3.2021.

Klovni Sébastian. 2021. Koko perheen viihdyttäjä. 25.3.2021.

Kolttola M. 2016. Burleskissa kaikki kehot ovat kauniita. Helsinki International film festival. Viitattu 3.12.2020. Saatavissa <https://hiff.fi/kulissien-takaa/2016/10/03/burleskissa-kaikki-kehot-ovat-kauniita/>

Kukkonen I., Pajunen T., Sarpila O. & Åberg E. 2019. Ulkonäköyhteiskunta: Ulkoinen olemus pääomana 2000-luvun Suomessa. Helsinki: Into.

Kyrölä K. 2007. Lihavuusvaara! Pelon politiikka ja lihava ruumillisuus Helsingin Sanomissa. Teoksessa Kyrölä K. & Harjunen H. (toim.) Koolla on väliä! – Lihavuus, ruumisnormit ja sukupuoli. Helsinki: Like, 49-82.

Lintusaari A. 2020. Sirkusartisti. Haastattelu 26.12.2020.

Läspä L. 2020. Laura Läspän kolumni: Laiha, unohda kehopositiivisuus!. Keskipohjanmaa. Viitattu 10.12.2020. Saatavissa <https://www.keskipohjanmaa.fi/uutinen/597716>

Manninen I. 2017. Tekopyhä kauneus. Blogi. Pyramentti. Viitattu 6.3.2021. Saatavissa <http://osyk.fi/wordpress/?p=2300>

Mehr M. 2019. Burleskikirja: Johdatus liioittelun taitteeseen. Helsinki: Kosmos.

Meskanen K. & Strengell H. 2019. Rakas keho. Jyväskylä: Tuuma.

Mielenihmeet. 2018. Värien psykologiaa: mitä värit tarkoittavat ja mitä ne voivat tehdä. Viitattu 29.4.2021. Saatavissa <https://mielenihmeet.fi/varien-psykologiaa-mita-varit-tarκοittavat-ja-mita-ne-voivat-tehda/>

Pajala O. 2007. ”Mielessä häämötti punainen mekko” Vaate, sukupuoli ja laihduttaminen Painonvartijat – yrityksen ”menestystarinoissa”. Teoksessa Kyrölä K. & Harjunen H. (toim.) Koolla on väliä! – Lihavuus, ruumisnormit ja sukupuoli. Helsinki: Like, 83-106.

Peltola K. 2020. Häpeän alkemia: Erillisyydestä elävään yhteyteen. Helsinki: Viisas Elämä.

Pesojoonas. 2020. Miesten ulkonäköpaineet – Onko niitä?. Blogi. Pesojoonas. Viitattu 3.12.2020. Saatavissa <https://www.pesojoonas.fi/miehisyys/miesten-ulkonakopaineet/>

Puuronen A. 2007. Puhetta ”läskistä” – Bodyfitness -urheilijan, anorektikon ja viihdetaitelijan näkemyksiä ruumiistaan. Teoksessa Kyrölä K. & Harjunen H. (toim.) Koolla on väliä! – Lihavuus, ruumisnormit ja sukupuoli. Helsinki: Like, 229-249.

Syömishäiriöliitto – SYLI. 2019. Kehopositiivisuus on tasa-arvo- ja ihmisoikeuskysymys. Viitattu 3.12.2020. Saatavissa <https://syomishairioliitto.fi/artikkelit/kehopositiivisuus-on-tasa-arvo-ja-ihmisoikeuskysymys>

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2019. Ylipaino ja lihavuus vaikuttavat merkittävästi sairastuvuuteen – riski on otettava vakavasti. Viitattu 16.2.2021. Saatavissa <https://thl.fi/fi/-/ylipaino-ja-lihavuus-vaikuttavat-merkittavasti-sairastuvuuteen-riski-on-otettava-vakavasti>

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos. 2020. Lihavuuden terveysvaikutukset. Viitattu 19.3.2021. Saatavissa <https://thl.fi/fi/web/elintavat-ja-ravitsemus/lihavuus/lihavuuden-terveysvaikutukset>

Uusimaa P. 2020. Julkinen keho on aina altis arvostelulle – mutta kuka antoi meille luvan kommentoida?. Oulun ylioppilaslehti. Viitattu 29.1.2021. Saatavissa <https://www.oulu-ylioppilaslehti.fi/kehopositiivisuus-julkisen-keho-on-aina-altis-arvostelulle/>

Valkeamäki H. 2020. Freelancer esiintyjä. Haastattelu 15.12.2020.

World Health Organization. 2020. Obesity and overweight. Viitattu 16.2.2021. Saatavissa <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/obesity-and-overweight>

Yli-Muilu J. 2017. Näin applikoit eli valmistat päällikeompelutyön. Punomo Käsityö verkossa ry. Viitattu 24.4.2021. Saatavissa <https://punomo.fi/kasityotekniikat/kirjontatekniikat-helmittekniikat/applikointi/nain-applikoit-eli-valmistat-paallikeompelutyon/>

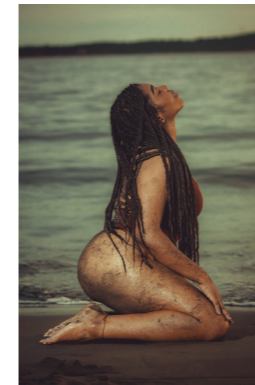
Kuvalähteet

Tomi Tauriainen. 2021. Pastiet.

Mira Heikkilä. 2017.

Pixabay. 2020. Viitattu 7.5.2021. Saatavissa <https://pixabay.com/fi/photos/malli-plus-kokoinen-musta-nainen-5626586/>

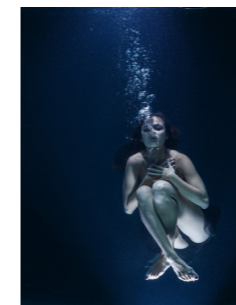
Andrew Payne. Sirkusartisti Victor Huusko.

Syömishäiriöliitto - SYLI. 2018. Viitattu 7.5.2021. Saatavissa <https://syomishairioliitto.fi/ajankohtaista/tilaa-365kehopositiivinen-kalenteri-ja-tue-syomishairioliiton-toimintaa>

Tomi Tauriainen. 2021. Fabric_mesh_black

Pixabay. 2017. Viitattu 7.5.2021. Saatavissa <https://pixabay.com/fi/photos/vesi-vedenalainen-painajainen-2725337/>

Lâle Favre. Every Body is a Beautiful Body. Viitattu 7.5.2021. Saatavissa <https://lalear.artstation.com/projects/B1aVKm>

Pixabay. 2016. Viitattu 7.5.2021. Saatavissa <https://pixabay.com/fi/photos/aikuisen-elin-1%C3%A4hikuva-liikunta-1867743/>

Pixabay. 2015. Viitattu 7.5.2021. Saatavissa <https://pixabay.com/fi/photos/muoti-vaatteet-myy%C3%A4%C3%A4-mekko-tyyli-1031469/>

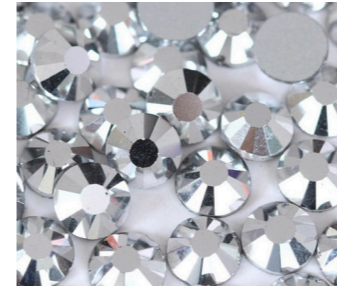

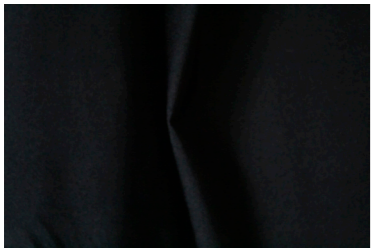
Mira Heikkilä.
2020.

Tomi Tauriainen.
2021.

Etsy. Viitattu
30.4.2021.
Saatavissa <https://www.etsy.com/listing/268413277/metallic-silver-flat-back-crystal>

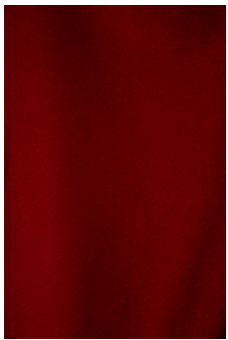
Tomi Tauriainen.
2021.

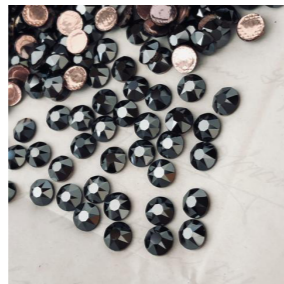
Tomi Tauriainen.
2021.

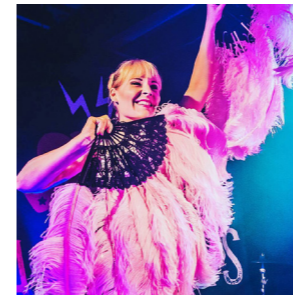
Tomi Tauriainen.
2021.

Tomi Tauriainen.
2021.

The sweetest bling. Viitattu 7.5.2021. Saatavissa <https://www.thesweetestbling.com.au/products/swarovski-crystal-hotfix-article-2078-jet-hematite-ss20-4-8-mm?variant=29461136506955>

Freelance esiintyjä
Henna Valkeamäki.
Viitattu 7.5.2021.
Saatavissa <https://www.facebook.com/298235373556460/photos/pb.100063478775340-2207520000..1578752965504688/?type=3>

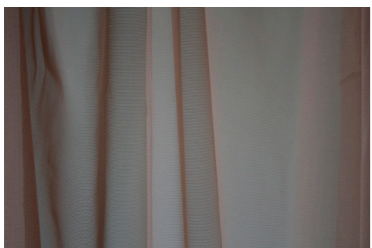
Tomi Tauriainen.
2021.

Kankaita.com Viitattu 7.5.2021. Saatavissa https://www.kankaita.com/24-1000-80_satiininauha-yksivaerinen-80.html

Ketolan Strutsitilan
-logo

Tomi Tauriainen.
2021.

Swarovski Light Siam Hotfix. Viitattu 30.4.2021. Saatavissa https://www.google.com/search?q=swarovski+light+siam+hotfix&tbm=isch&ved=2ahUKEwjhtLzEijNwAhUlmIsKHW1WCiOQ2-cCegQIABAA&oeq=swarovski+light+siam+hotfix&gs_lcp=CgNpbWcQAzoECAAQEzoGCAAQHhA-TOggIABAIEB4QEzoECCMQJ1CwgjIYtqA5YM6kOWgAcAB4AIABygGIA-e8IkqEGMTEuMC4xmAEAoAEBq-gELZ3dzLXdpei1pbWfAAQE&sclient=img&ei=QDSFYOGUJqWwrgTtrKnoAg&bih=553&biw=1280&safe=strict#imgsrc=1T74Q6G4TL7BeM

Ullakan -logo

Tomi Tauriainen.
2021.

Clear Flatback Crystals
8 Bigger & Smaller Cut Facets
No hotfix 16 Facets #2088 Rhinestones

